İLERİCİ YURTSEVER GENÇLİK

İYG

Sayı : 81 Yıl : 4 Fiyatı : 10 TL. 22 Kasım 1979

Ercan Ertürk Hacı Aras Mustafa Van

TÜRKİYE İŞÇİ SINIFININ YİĞİT EVLADI VE ÖNDERİ, DÜNYA KOMÜNİST VE İŞÇİ HAREKETİNİN SEÇKİN KİŞİSİ

İ. BİLEN 77 YAŞINDA

ŞEHİTLERİMİZ, SAVAŞ YOLUMUZU AYDINLATIYOR!

YIĞIN EYLEMLERİNİ GÜÇLENDİRMEK İÇİN İLERİ!

DEMOKRATİK GÜÇLERİN EYLEM BİRLİĞİ GÜÇLENSİN!

TEKELLERE KARŞI TOPLU SAVAŞIMDA İŞÇİ SINIFIYLA DAYANIŞMAYI YÜKSELT!

DAHA GÜÇLÜ, DAHA YIĞINSAL İGD İÇİN

KASIM ATILIMINA HAZIR OL!

17-20 KASIM İYG İLE DAYANIŞMA GÜNLERİ YAKLAŞIYOR

İYG'Yİ GÜÇLENDİR!

Gazetemizin 5. kuruluş yıldönümü ile Kasım ayı etkinlikleri içerisinde yer alan «İYG ile Dayanışma Günleri» çitişiyor. Bu, bir bakıma gazetemiz ile dayanışma günlerinin, 5. kuruluş yıldönümü kutlama şenliklerine dönüşmesi anlamına geliyor. Bu günleri en iyi biçimde değerlendirmek, kuşkusuz herşeyden önce devrimci basın üzerindeki anti-demokratik baskılara, yasaklamalara, sıkıyönetime bir vuruş olacaktır. Ancak asıl önemlisi, ilerici gençliğin, yayın organına karşı görevini tarttığı, gazetenin çalışmalarını daha yakından izleme olanağı bulduğu, sorunlarını öğrendiği, buna karşılık İYG'nin de, ilerici gençliğin istemlerini, dileklerini ve önerilerini daha yakından incelediği deneyim alışverişi alanı olacaktır.

Bu durum, İYG'nin, ilerici gençlik hareketinin gelişmesi ve güçlenmesi sürecinde yeni olanaklar, yeni görevler anlamına gelmektedir. İYG ile dayanışma etkinlikleri, İYG'nin içeriğinin daha da zenginleşmesi, yaygınlaşması, tirajının yükselmesi, yeni yeni abonelerin kazanılması yönünde bir çıkış noktası işlevi görebilir. Görevlerimizi başarıyla yerine getirmemiz, İYG merkezine ve ilerici gençliğe büyük ödevler yüklemektedir.

Biz, İYG ile dayanışma etkinliklerini öncelikle, İYG'nin içeriğinin zenginleştirilmesi, gençlik basınının rolü ve işlevinin tartışılacağı bir forum olarak değerlendiriyoruz. Bu yöndeki çalışmalarımız aşağıdaki noktalarda toplanıyor:

1—) Gazetemizin, gençlik basının rolü ve işlevi konulu bir seminer çalışması vardır. Bu seminer metni çoğaltılıp, tüm bölgelere gönderilecektir.

2—) Kasım ayı etkinliklerinin ağırlıkla yürütüleceği kentte bir panel örgütlemeyi düşünüyoruz. Panelin konusu, «Bağımsızlık, demokrasi, barış, sosyalizm savaşımında gençlik basınının yeri, rolü ve işlevi»dir. Panele diğer gençlik yayın organlarını çağıracağız.

3—) Gazetemizin içeriğinin zenginleşmesi yönünde, tüm bölgelerde, birimlerde İYG'yi tartışma gruplarının, dayanışma günleri çerçevesinde yapacağı çalışmalara ve bu çalışmalardan çıkacak sonuçlara büyük değer biçiyoruz.

4—) Dayanışma günlerinde yapılacak toplantılarda, gecelerde okunmak üzere bir konuşma metni hazırlıyoruz. Konuşma metninde, gazetemizin 4 yılda yaptıkları ve önümüzdeki dönemde yapacakları dile getirilecektir. Bu metin çoğaltılıp tüm bölgelere gönderilecektir.

II — İYG'NİN TANITILMASI, YAYGINLAŞTIRILMASI, GÜÇLENDİRİLMESİ

Dayanışma günlerinin ikinci temel doğrultusunu gazetemizin tanıtılması, yaygınlaştırılması ve güçlendirilmesi çalışmaları oluşturmaktadır.

1 —) İYG'NİN TANITILMASI, YAYGINLAŞTIRILMASI

Bu yönde, İYG'yi tanıtıcı, önümüzdeki dönemde çalışmalarımıza açıklık getiren, ilerici gençliğe hedef gösteren afişler basmayı düşünüyoruz. Birimlerde asılmasını düşündüğümüz bu afişler 4 çeşit olacaktır. Afişlerin konuları şunlardır:

a—) İLERİCİ GENÇLER GÖREV BAŞINA!
HEDEF: 10.000 ABONE!

b—) 5. YILINDA DAHA GÜÇLÜ, DAHA YIĞINSAL BİR İYG İÇİN İLERİ!

c—) İYG, İLERİCİ GENÇLİĞİN İDEOLOJİK VE POLİTİK SAVAŞ BAYRAĞIDIR!

d—) İYG, İŞÇİ, KÖYLÜ, ÖĞRENCİ GENÇLİĞİN GÜR SESİDİR!

Ayrıca Lenin'in 110. doğum yıldönümü nedeniyle, Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi'nin 62. yıldönümü olan 7 Kasım 1979'da başlayıp, 22 Nisan 1980'e dek sürecek olan bir ideolojik kampanyanın son hazırlıkları içerisindeyiz. «Lenin'in Yapıtlarını Oku!» ana belgisi altında sürecek olan bu kampanya da çeşitli etkinliklerin yanısıra Lenin'in gençlik üzerindeki düşüncelerini temel alan bir yarışma yeralacaktır. Bu yarışmanın, ulusal olduğu kadar uluslararası bir ilgi de uyandıracağı kanısındayız.

2—) İYG'nin tanıtılması ve yaygınlaştırılması yönünde, merkezi kutlamalarda yeralacak bir sergi hazırlıyoruz. Sergide yayınlarımız yer alacaktır. Ayrıca, bugüne değin düzenlediğimiz sanat ve kültür yarışmalarında ödül alan yapıtları sergilemeyi düşünüyoruz. Diğer birimlerde de gazetemizin geçmiş sayılarındaki resimlerden ve yazılardan oluşan sergiler hazırlanmasını öneriyoruz.

3—) Dayanışma günlerinde düzenlenecek gecelerin programını oluşturacak senaryonun hazırlıkları sürmektedir. Bu senaryo metni çoğaltılarak tüm birimlere gönderilecektir. Gecelerin yapılacağı salonlara asılmak üzere panolar ve pankartlar hazırlanabilir. Pano ve pankartlarda şu belgilere yer verilebilir:

— İYG, İLERİCİ GENÇLİĞİN SAVAŞ BAYRAĞIDIR!

— İYG, İŞÇİ, KÖYLÜ, ÖĞRENCİ GENÇLİĞİN GÜR SESİDİR!

— İYG, DÜNYA DEMOKRATİK GENÇLİK VE ÖĞRENCİ BASINININ AYRILMAZ BİR PARÇASIDIR!

— İYG, İŞÇİ, KÖYLÜ, ÖĞRENCİ GENÇLİĞİN FABRİKALARDAN, TARLALARDAN, OKULLARDAN YÜKSELEN GÜR SESİDİR!

— İYG, İŞÇİ, KÖYLÜ, ÖĞRENCİ GENÇLİĞİN, EKONOMİK, POLİTİK HAKLARININ VE İSTEMLERİNİN ARDICIL VE KARARLI SAVUNUCUSUDUR!

Afişlerimizde yeralan belgiler de pankart konusu olabilir. Kuşkusuz, ilerici gençlik, kendine özgü yaratıcılığı ile İYG'nin tanıtılması, yaygınlaştırılması yönünde yeni belgiler, yeni biçimler bulmuştur, bulacaktır.

4—) Ayrıca, İYG'nin tanıtılması çalışmaları çerçevesinde bir duvar gazetesi çıkarmayı düşünüyoruz. Basımını önümüzdeki günlerde gerçekleştireceğimiz İYG'yi tanıtıcı duvar gazetesini birimlere en kısa zamanda ileteceğiz.

5—) Okuyucularımızın İYG üzerine düşüncelerini, eleştirilerini, önerilerini toplu bir biçimde İYG merkezine iletmelerini sağlamak için daha önce yaptığımız «Anket formları»ndan çok sayıda bastırıp, geniş bir dağıtımı yapmayı, bu eleştiri ve önerilerden önümüzdeki yayın döneminde yararlanmayı düşünüyoruz. Böylesi bir anket çalışmasının süresini elbette öncekine göre uzun tutmak ta yarar görüyoruz.

6—) İYG'nin geleneksel sanat ve kültür yarışmasının üçüncüsüne etkin katılımı sağlama görevi de önümüzde duruyor. Bildiğiniz gibi gazetemizin sanat ve kültür yarışmasının sonuçları Kasım ayında açıklanmaktadır. Bu gelenek doğrudan ilerici gençliğin Kasım ayındaki etkinliklerinin bir parçasıdır. Bu yıl da bu gelenek sürüyor. Bir farkla, İYG Sanat ve kültür yarışmasının sonuçlarını tüm bölgelerde veb irimlerde aynı anda açıklamayı düşünüyoruz.

III — İYG'NİN GÜÇLENDİRİLMESİ

Dayanışma günlerinin bir işlevi de İYG'nin güçlendirilmesidir. Bu konuda tamamen okurlarımızın, ilerici yurtsever gençliğin özverisine, etkin çabalarına güvendik, güveniyoruz. İYG, gücünü, militan okurlarından, ilerici yurtsever gençlerden almaktadır. Bu konudaki çabalar aynı zamanda ilerici gençliğin yayın organına sahip çıkışının bir göstergesi olacaktır. Bu yöndeki çalışmalarımızın başında, Kasım ayı içerisindeki öğrenci ve gençlik etkinliklerinin herbirini simgeleyen kartların basılması gelmektedir. Devrim şehitlerini konu alan kartımızın tüm gelirini, devrim şehitlerimizin ailelerine, yaralı ve tutuklu arkadaşlarımıza vereceğimizi bilmenizi isteriz.

Ayrıca çalışmalarımız arasında çeşitli gelir getirici ürünler bulunmaktadır.

İYG'NİN MİLİTAN OKURLARI, İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER!

Sesiniz, gözünüz, kulağınız yayın organınız İYG ile dayanışmayı yükseltmek görevi sizleri bekliyor. Daha güçlü daha yığınsal bir İYG için gücünüzü gücümüze katın!

KASIM ATILIMI'NDA HEDEF :

10.000 ABONE!

Türkiye ilerici gençlik hareketi ve onun savaşkan örgütü İGD atılım hazırlıkları içerisinde. Kasım ayı atılım ayı olarak saptandı. Amaç ilerici gençlik hareketini tüm yönleriyle güçlendirmektir. Bu amaca ulaşmak için tüm ilerici yurtsever gençler, güçlerini, özverilerini, yaratıcılıklarını atılganlıklarını, girişimciliklerini ayağa kaldıracaklar.

Bu çalışmalara paralel olarak ilerici gençliğin savaş bayrağı İYG'de atılıma geçiyor. Atılımın bir parçası olarak Kasım ayı içerisinde gerçekleşecek 10.000'lik yeni abone hedefini saptadık. Amaç İYG'yi güçlendirmektir. İYG'yi güçlendirmek ilerici gençlik hareketini güçlendirmek; ilerici gençlik hareketini güçlendirmek İYG'yi güçlendirmek demektir. Bunlar kopmaz bir biçimde birbirine bağlıdır. Bu bağlılığı bir kez daha yaşama geçirmek için 10.000'lik abone hedefini aşmalıyız.

Saptanan hedeflere ulaşmak için birim örgütleri, merkezi olarak göndereceğimiz abone formlarını doldurarak paralarını şu adrese yatırmalıdırlar: RIFAT GÜLER POSTA ÇEKİ NO: 107 301 Aynı zamanda abone adresleri PK. 914. Sirkeci - İstanbul adresine gönderilmelidir.

Görev, sadece hedeflere ulaşmak değil, hedefleri aşmaktır. Unutmamak gerekir ki, satılan her İYG, gönderilen her abone burjuvaziye indirilen bir yumruktur.

TKP MK' NİN 17 EYLÜL 1979 GÜNLÜ ÇAĞRISI

TKP Merkez Komitesi, 14 Ekim ara seçimleriyle ilgili olarak 17 Eylül günü bir çağrı yayınladı. Bu çağrıyı aynen yayınlıyoruz.

«14 Ekim'de saylav ara seçimleri ve Senato üçte bir yenileme seçimleri oluyor. Bu seçimler, anti-demokratik koşullarda, sıkıyönetim altında yapılıyor. İşçi sınıfına, ilerici güçlere karşı çok yönlü baskılar, kanlı, faşist saldırılar yoğunlaşıyor. Halkımız için seçim güvenliği kalmamıştır. Seçim yasasındaki gerici değişikliğin yanı sıra, sıkıyönetim, sosyalist partilere, özellikle bağımsız adaylara karşı yeni engeller çıkarıyor. TKP üstünde yasak sürüyor. Seçimler için de emperyalizmin ülkemiz üzerindeki baskıları üsteliyor. Ekonomik, politik, askersel bağımlılığı artırma girişimleri yoğunlaşıyor. Merzifon üssüne yeni Amerikan askerleri indirildi. Militarist çevrelerin ülke yönetiminde ağırlığı artıyor. Hükümetin NATO'culuk, sıkıyönetimcilik ve kemerleri sıkma politikası, faşizm tehlikesinin önünü daha da açıyor. Holdingçiler altın yıllar yaşarken, halkımızın yaşam koşulları hızla kötüleşiyor.

İşbirlikçi tekelci burjuvazi, toplu sözleşme döneminde işçi sınıfının yükselen aktifliğini kırmak, bunalımın yükünü emekçilerin sırtına amansızca yüklemek istiyor. Hak isteyen işçileri sokağa atıyor. Köylülerin durumu daha da ağırlaşıyor. Orta katmanlar yıkıma sürükleniyor. Seçimlere katılan burjuva partilerinin, ulusal çıkarları koruyacak, halka esenlik getirecek hiçbir programları yoktur. AP, faşist MHP ve öteki gerici partiler, hükümetin halk çıkarlarına ters düşen politikasından alabildiğine yararlanıyor. Yığınların artan hoşnutsuzluğunu yalanla dolanla, seçimlerde kendi partilerine akıtmak istiyor. Gerici bir hükümet devirmesi ortamı hazırlıyor. Bunun yanı sıra egemen çevreler, AP-CHP işbirliği yönünde girişimlerini de elden bırakmıyor. CHP üst yönetimi, iki yıla yakın uygulamasıyla, halka verdiği sözleri tutmadı. Seçimlerde sola karşı daha açık, aktif cephe alıyor. AP ile işbirliği, MHP'yi aklama yoluna koyuluyor. Bu politika gericiliği daha da güçlendiriyor. Sol güçlerin eylem birliğinin etkinlikle gerçekleşmemesi de bu manevraları kolaylaştırıyor. TKP seçime giremiyor. Ama seçim kampanyasına aktif katılıyor. Bugünkü koşullarda, Parlamentonun yapısında halktan yana bir değişme sözkonusu değildir. Seçimler, ülkemizin içinde bulunduğu derin bunalımlardan bir cıkış yolu getirmeyecektir. TKP, bu çıkış yolu için, Ulusal Demokratik Cephe'nin gerçekleştirilmesini ve halkın ileri demokratik erkinin kurulmasını zorunlu görüyor. Ancak, seçimlerde gerici-faşist güçleri geriletmek olanağı vardır. Bu yalnızca, seçim günü sandık başında değil, seçim öncesinde daha bugünden, anti-emperyalist, anti-faşist, demokratik güçlerin en geniş eylem birliğini sağlamak, işçi ve emekçi yığınları savaş alanına çekmekle başarılı olabilir.

TKP, son dönemde gelişen yığın eylemlerini daha da yükseltmek yolunda yürüyor. TKP'nin çağrılarına karşın, sosyalist ve demokratik güçlerin seçimlere, komünistlerle ortak adaylarda anlaşarak girememeleri, halkın ilerici eğilimlerinin seçim sonuçlarına yansımasını zorlaştıran önemli bir etken oluyor. Bu durumda TKP, bütün güçleri, gerici faşist partileri geriletmek, CHP üst yönetiminin politikasını sergilemek için ortak eyleme çağırıyor. Bu yolda elde edilen her başarı, tüm ilerici güçlerin ortak başarısı olacaktır. TKP, halkımızı, anti-emperyalist, anti-faşist, demokratik istemleri en tutarlı bir biçimde savunan adayları desteklemeye çağırıyor:

— Sıkıyönetim kaldırılsın; İKD, Tüs-Der ve kapatılan tüm demokratik örgütler açılsın; ilerici yayınlar üstündeki yasağa son verilsin; 141-142, tüm anti-demokratik yasalar kaldırılsın; TKP'ye özgürlük; Kürt halkı üstündeki ulusal baskılara son; MHP kapatılsın, faşist yuvalar dağıtılsın, can güvenliği sağlansın; faşist kırımların, cinayetlerin hesabı sorulsun; devlet aygıtı faşistlerden arındırılsın; ücretler, maaşlar, küçük üreticilerin taban fiyatları arttırılsın; zamlara son, kiralar dondurulsun, vergi yükü tekellere; işçilere referandum, genel grev hakkı; işten atmalara son, işgüvencesi; demokratik toprak reformu; NATO'dan çıkılsın, Amerikan ve NATO üsleri sökülsün, ikili anlaşmalar yırtılsın; Uluslararası Para Fonu'nun, emperyalist tekellerin, Ortak Pazar'ın dayatmalarına son; dünyada, bölgemizde barış ve güvenlik güçlendirilsin; Sovyetler Birliği'yle, tüm komşularımızla dostluk geliştirilsin, anti-emperyalist, blok-dışı, barışçı bir dış politika.

Bu istemleri savunan bağımsız, TİP'li, TSİP'li, CHP'li, Kürt demokrat adaylara verilecek her oy, gerici, faşist partilere karşı olacaktır. TKP, halkımızı, seçimlerin yapıldığı her ilde, bu istemleri en tutarlı savunan adaya oy vermeye çağırıyor. Yurttaş! Amerikan emperyalizminin, NATO'nun uşaklarına, eli kanlı katillere, Demirellere, Türkeşlere, onlarla uzlaşanlara oy verme!» (Çağrı, TKP'nin Sesi'nin 18 Eylül günlü yayınından alınmıştır.)

HEDEF VE GÖREVLER BELİRLENDİ

Türkiye işçi sınıfının Leninci partisi 17 Eylül 1979 günlü bir çağrı yayınladı. Bu çağrı, herşeyden önce işçi sınıfının seçimlerle, parlamenter çalışmayla ilgili Leninci politikasının, ilkesel tutumunun açık ve özlü bir anlatımıdır. İşçi sınıfının Leninci partisi seçimler arifesinde tüm baskı ve yasaklamalara rağmen, herhangi bir partiden daha net, daha tam bir seçim kampanyası ve platformla öne çıkmıştır. Çağrı ara seçimlerinin hangi koşullarda yapıldığını, burjuva partilerinin tavrını ve bu seçimlerin demokrasi güçleri açısından öneminin ne olduğunu bütünsel bir şekilde ortaya koyuyor. Aynı zamanda işçi sınıfının seçimlerdeki hedef ve görevlerini de belirliyor. Bunlar işçi sınıfının Leninci politikasını, görüşlerini en geniş yığınlara duyurmak; burjuva partilerinin sonugelmez vaadlerini, CHP üst yönetiminin ters politikasını demaske etmek; gerçek kurtuluş yolunu, Ulusal Demokratik Cephe ülküsünü, ileri demokratik bir erkin gerekliliğini halka kavratmak; gerici-faşist güçleri geriletebilmek için ilerici, demokratik güçlerin eylem birliğini güçlendirmektir. Çağrı; bu temel üzerinde, seçimlere karşı sınıfsal ve devrimci bir yaklaşım, eylem ve cephe birliği temeli üzerinde kurulmuştur.

Çağrıda, işçi sınıfının öncü-savaşkan kolu, gerici-faşist partileri geriletme olanağının varolduğunu gösteriyor. Bunun için anti-faşist, anti-emperyalist güçlerin en geniş eylem birliğinin zorunluluğunu vurguluyor. Yığın savaşlarının yükseltilmesine dikkat çekiyor. Burjuva partilerinin dipsiz vaadlerle yığınları etkilemeye çalıştıkları, gerici bir hükümet devirmesi için çabaların yoğunlaştırıldığı, ara rejimlerden daha sık söz edilen bir dönemde sol güçlerin eylem birliğinin yaşamsal ve sonuç belirleyici önemi ortadadır. İlerici, demokratik, sosyalist güçlerin komünistlerle anlaşamayıp seçimlere ayrı ayrı adaylarla girmeleri eylem birliğinin önüne bazı engeller çıkarmış ve burjuva partilerinin işine yaramıştır. Ama bu, iş işten geçtiği, artık eylem birliğini sağlamanın olanaksız olduğu anlamına gelmez. Ayrı adaylarla katılımın eylem birliğinin önüne engel olarak çıkartılması dar gurupsal yaklaşımın ve seçimleri yalnızca sandık başına giderek oy verme biçiminde değerlendiren anlayışın ürünü olabilir. Ayrı ayrı adaylarla katılımın ortaya çıkardığı karmaşık sorunlara rağmen, seçim çalışmaları boyunca halkın anti-faşist, anti-emperyalist istemleri temelinde ortak eylemler ve mitingler düzenlenebilir.

Belirtelim ki, nesnel koşulların varolmasına rağmen, birçok öznel etken eylem birliğinin önüne engeller çıkarmaktadır. Seçimlerde gerici-faşist partilerin geriletilmesi görevini atlayanlar, bu görevi başarıyla yerine getirmenin zorunlu bir koşulu olan eylem birliğinden yan çizenler vardır. Bunlar işçi sınıfının çıkarlarını ve geniş halk yığınlarının istemlerini ya oy hesaplarıyla ya da sekter çıkışlar yaparak, kendi dar grupsal çıkarlarına feda ediyorlar. Kimileri, -boykot konusundaki Leninci görüş net ve duru iken «devrimci» gevezeliklerin arkasına gizlenerek ara seçimleri boykot ediyor. Diğerleri ise seçimleri bir amaç, umud düzeyine çıkarıyor, herşeyi oy verme gününe bırakıyorlar.

Bu tür görüşler, seçimler ve parlamenter çalışmayla ilgili Leninci ilkelerin yadsınmasından, parlamenter çalışmanın her hangi bir yönünün mutlaklaştırılmasından kaynaklanıyor. Birincisi, seçimlerden parlamentodan halkın çıkarları doğrultusunda yararlanmayı küçümsüyor; ikincisi, parlamentarizme saplanıyor, parlamenter çalışmayı işçi sınıfının, halkın savaşlarının önüne koyuyor. İşçi sınıfımızın Leninci partisi, seçimleri küçümseyen görüşleri de, parlamentarizme saplanan görüşleri de sürekli eleştiriyor. Bu sağ ve «sol» sapmacı tutumların karşısına Leninci ilkeleri, sınıfsal politikasını koyuyor, görevleri belirliyor. Seçimleri, parlamentoyu halkın istemlerini dile getirmek, Leninci politikasını savunmak yığınların savaşımını desteklemek için bir kürsü olarak görüyor. Eylem birliği yolundan, yığın savaşlarının yükseltilmesi yolundan yürüyor. Halkın anti-faşist, anti-emperyalist, anti-tekelci, demokratik ve barıştan yana istemlerini en tutarlı savunan adayları destekliyor. Eylem birliği yolunda ileri adımlar atarak gerici-faşist güçlerin geriletilmesi için savaşıyor.

İlerici gençlik işçi sınıfının belirlediği savaş hedefleri doğrultusunda seçim çalışmalarında önemli görevler üstlendi. İlerici gençler işçi sınıfının bağımsız politikası temelinde yığın eylemlerinin yükseltilmesi, belirlenen hedef ve görevlerin yerine getirilmesi için seçim çalışmalarına aktif olarak katıldılar. Yapılan mitingler, toplantı ve eylemlerde gençlik haklarının savunulması geniş gençlik kitleleriyle yakın bağların kurulması yolundan yürüdüler. Şimdi görev, bu çalışmaların gerçekçi bir değerlendirmesini yapmak, eksiklikleri saptamak, deneyimleri birleştirmek, gençlik kitleleriyle kurulan bağları örgütsel alana aktarmak ve örgütsel gelişmeyi hızlandırmak olmalıdır.

Seçim çalışmalarının hemen ardından yığınsal toplu sözleşmeler dönemine ve Kasım Atılımı çalışmalarına giriyoruz. Çalışmaların hızını hiç kesmeden, özverimizi, atılganlığımızı, yaratıcılığımızı, örgütlülüğümüzü yeni ve önemli sınavlardan geçirmeye hazırlanmalıyız. Soluk almaya, mola vermeye zamanımız yok. İleri demokratik devrim yolunda savaş ve utkular bizi bekliyor. Haydi İleri!...

TÜRKİYE İŞÇİ SINIFININ YİĞİT EVLADI VE ÖNDERİ, DÜNYA KOMÜNİST VE İŞÇİ HAREKETİNİN SEÇKİN KİŞİSİ :

77. YIL

— Bilen Yoldaş'ın 77. doğum yıldönümü için—

77 yıl dile kolay
ama ateş ve ihanet dolu.
çetin bir yol bu!
Ve 57 yılı örgütlü,
bilinçli,
disiplinli,
inançlı
enternasyonalizm ve yoldaşlık yolu...
Suphi'ler, Nejat'lar, Nazım'lar
ve sayısız ve isimsiz kahramanlar
savaş boylarında ve işkencehanelerde
düşen
onaltı bin komünist şehit
bu yoldan geçti.
Şimdi biz
binler, onbinler
Şimdi biz
Lenlnci gençler
bu yoldan geçiyoruz
alnımız açık,
göğsümüz dik

Kızıl Meydan'da
Lenin'in önünden geçen
bir ordu gibi.
Yürüyoruz,
Emperyalizmin, faşizmin
ve gericiliğin üstüne
işçi sınıfının savaş yolunda büyüyen
bir çığ gibi
Bizler Suphi'lerin
Nejat'ların
Nazım'ların
Bilen'lerin
gençliğiyiz
Bizler savaşsız, sömürüsüz bir dünya
Sosyalizme açılan
İleri demokratik Türkiye için
savaşan Leninci gençleriz.
Komünistler savaştıkça devleşir,
Komünistler savaştıkça gençleşir
Şimdi hepimiz 77 yaşında bir dev
Şimdi hepimiz 77 yaşında bir genciz
Bilen yoldaş
Seninle
ve senin gibi.

İ. BİLEN 77 YAŞINDA

18 Ekim'de TKP Merkez Komitesi Genel Sekreteri İ. Bilen'in 77. doğum yılını kutluyoruz. Türkiye işçi sınıfının kendi bağrından çıkardığı yılmaz savaşçı, TKP'nin Leninci önderi İ. Bilen, 77 yaşında. Geride kalan yıllar çok çetin ve çok zorlu savaş yıllarıdır. Ağır baskı ve terör altında, «hapis, zindan, kan» içinden geçmiştir. O'nun yaşamı acılarıyla, sevinçleriyle başarılarıyla bilinçli ve onurlu bir yaşamdır. Türkiye Komünist Partisi'nin savaş tarihiyle sıkı sıkıya bağlıdır. Ömrünün 57 yılını, bilinçli, kavga dolu kesimini işçi sınıfının öz partisi TKP'nin saflarında, onun savaşları içerisinde, ateş boylarında geçirmiştir. Eğer, daha 18 yaşındayken genç bir işçi olarak Ulusal Kurtuluş Savaşına da katıldığı gözönüne alınırsa, İ. Bilen, Türkiye işçi sınıfının, TKP'nin savaş tarihinin yaşayan, canlı bir tanığıdır. Gençlik ne için ve nasıl savaşması gerektiğini, eğer gerçekten komünist adına hareket etmek istiyorsa kendisini nasıl yetiştirmesi gerektiğini en iyi şekilde diğer büyük komünist önderlerle birlikte İ. Bilen'in yaşamından, savaşlarından öğrenebilir.

75. dogum yılı töreninde yaptığı konuşmada **«Doğmak bir şey degil»** diyor. İ. Bilen, **«55 yıllık parti yaşamında başta gelenin savaşmak oldugunu öğrendim»** İşte gençliğin İ. Bilen'in yaşamından çıkaracağı derslerin başta geleni budur: **SAVAŞMAK!** Ama, ne için, kime karşı, kimin için savaş? İşçi sınıfının, proletaryanın çıkarları için; emperyalizme, işbirlikçi burjuvaziye, gerici-faşist güçlere, onların erkine karşı ulusal bağımsızlık, demokrasi, yeryüzünde barış ve sosyalizm yolunda savaş! Marksizm-Leninizm, proletarya enternasyonalizmi ilkelerini, parti politikasını yaşama geçirmek, yığınlarla sıkı sıkıya bağlanmak için savaş! Sağ ve «sol» oportünizme, likidatörlere bozguncular, eylemsizliğe ve maceracılığa karşı savaş! İ. Bilen'in yaşamı işte böylesi savaşlarla doludur. O böylesi savaşların içinde, Türkiye Komünist Partisi'nin saflarında yetişmiş ve çelikleşmiştir. O'nun bu savaşlardaki enerjisi, devrimci özverisi, cesaret ve atılganlığı, günümüz genç kuşakları için büyük bir örnektir.

İ. Bilen, bütün savaşımlarında, her zaman, işçi sınıfının gücüne dayandı. İşçi sınıfının gücüne duyduğu güvenle, proleter direngenlik, masını bildi. İşçi sınıfının gücüne, devrimin utkuya ulaşacağına dair sarsılmaz inanç onun Leninci kişiliğinin belirleyici özelliklerindendir. İ. Bilen bu konuda genç kuşaklara şunları salık veriyor: **«İşçi sınıfının gücüne inanmak, devrimin utkusuna inanmak, olayları olduğu gibi görmekle sıkı sıkıya bağlıdır. Savaşta gelgitler vardır. Biz bunu yaşadık. Partinin yükselme, gerileme, yerinde sayma yeniden atılım yapma gibi birbirinden ayrımlı dönemleri olmuştur. Böylesi dönemlerde ne dünyayı gülpembe görüp baş dönmesine kapılmak ne de ortalığı kapkara görmek, paniğe yuvarlanmak... Her ikisi de bir komüniste yabancıdır.»**

MARKSİZM - LENİNİZM İLKELERİNE VE PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİNE BAGLILIK

İ. Bilen'in çok iyi bilinen ve onun dünya komünist ve işçi hareketinin seçkin savaşçıları arasında yer almasını sağlayan önemli bir özelliği de Marksizm-Leninizme, proletarya enternasyonalizmine sarsılmaz bağlılığıdır. Ülkemizde Markçı-Leninci ülkü ve ilkelerin benimsenip yaygınlaşmasında, proletarya enternasyonalizmi bayrağının yükseklerde dalgalanmasında İ. Bilen'in payı belirleyicidir. O, herzaman, partinin en güçlü yönünün proletarya enternasyonalizmine, Leninizme bağlılığı, SBKP ile sıkı, kardeşçe dayanışması olduğunu belirtmiştir. Bunun için anti-komünizme, sağ ve «sol» oportünizme karşı sürekli savaşmış; partinin ideolojik arılığını, Leninci birliğini herşeyin üstünde tutmuştur.

O, parti yıkıcılarının, bozguncuların fraksiyoncuların, likidatörlerin daima amansız düşmanı olmuştur. Bugün de öyledir. Burjuvaziden, sağdan ve «sol»dan gelen ideolojik saldırılara, «devrimci» gevezeliklerin arkasında gizlera karşı Leninci birliği, çelik disiplini öne koyuyor. O'nun bu savaşımı ilerici gençliğin ideolojik, politik, örgütsel görevlerine ışık tutuyor.

İ. BİLEN'İN LENİNCİ YOLUNA BAĞLILIK

İ. Bilen'in genç kuşaklar açısından önemi yalnızca yukarıda saydıklarımızdan ileri gelmiyor. O, genç yaşta parti çalışmalarına katılmış bir kişi ve partinin Leninci bir önderi olarak gençliğin yaşamı, savaşımı ve örgütlenmesiyle yakından ilgilenmiştir. Gençliğin örgütlenmesine gelişmesine Leninci kadrolar, atılgan, devrimci genç kuşaklar yetişmesine büyük bir önem vermiştir. Gelişme ve yaygınlaşma olanakları sınırlı sekter örgütlenmelerin kırılmasında ve gençlik sorununun yepyeni bir açıdan ele alınmasında İ. Bilen'in büyük payı vardır.

Bugün Türkiye ilerici gençliği, işçi sınıfının yolundan yığınsal bir örgütlenme sürecinde ilerliyor. Her geçen gün yeni kazanımlar elde ediyor, güçleniyor. Bu gelişme kendiliğinden olmamıştır. Gençlik hareketi işçi sınıfı hareketinin atılımlarıyla atbaşı ilerlemiştir. İşçi sınıfı hareketinin son yıllardaki atılımları, başarıları İ. Bilen adıyla çözülmezcesine bağlıdır. TKP MK Genel Sekreteri İ. Bilen 1975 yılında genç kuşaklara şu çagrıda bulunuyordu: **«... Partimizin savaş yolu Leninci yoldur. Suphi'lerin, Hacıoglu'ların yoludur. Bunu unutmayın. Ülkemizde, Türkiye'mizde, Anadolu'muzda da sosyalizm üstün gelecektir.**

Bunun güvencesi Türkiye Komünist Partisi'nin sarsılmaz birligidir. İşçi sınıfına, onun devrimci savaşlarına sıkı sıkıya bağlılıktır. Onun daha da güçlendirilmesidir.» İ. Bilen'in bu öğütleri ilerici gençliğin kulağına küpedir. İlerici gençlik Suphi'lerin, Nejatların ve O'nun Leninci savaş yolunu yol tutmuştur. O'nun Leninci yoluna herzaman bağ

İ. BİLEN'İN YAŞAMI

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi Genel Sekreteri İ. Bilen, 18 Ekim 1902'de Rize'de doğdu. Daha 18 yaşındayken çekirdeğini komünistlerin oluşturduğu bir çeteye katıldı. Emperyalist salgıncılara, yerli işbirlikçilerine karşı savaşırken Geyve'de yaralandı.

İ. Bilen, 1922 Mart'ında İstanbul-Haliç örgütünde TKP'nin saflarına katıldı. 1923 yılında Parti kararıyla Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi'nin anayurduna gitti. Sovyetler Birliği «Doğu Emekçileri Komünist Üniversitesi»nde okudu; buradaki Türkiyeli komünist grubun parti sekreterliğini yaptı.

Yurda döndükten sonra işçi sınıfı hareketini burjuvazinin kuyruğuna takmak, TKP'yi ortadan silmek için çalışan likidatörlere, bozguncular ve döneklere karşı ardıcıl bir savaşım yürüttü. Parti'nin güçlendirilmesi, yığınlarla bağlanması, Leninci ülkü ve ilkelerin yayılması için çalıştı. İ. Bilen bu savaşlarda birçok kez tutuklanmış, işkence görmüş, hapisten, hapise zindandan zindana sürülmüştür. Memlekette onu tanımamış mapus damı yok gibidir.

1928'de Nazım Hikmet'le birlikte tutuklanmış, bir süre sonra hapistan çıkmıştır. Bir yıl sonra, Hikmet Kıvılcımlı'nın neden olduğu 1929'daki büyük tutuklamada içeriye düşenler arasında O da yeralıyordu.

İ. Bilen bu tutuklanmadan sonra bulunduğu hapisten Sinop kalesine sürgüne götürülürken kaçtı. 1934'te toplanan TKP MK Plenumuna katıldı. Plenumda TKP sekreterliği İ. Bilen ve Reşat Fuat Baraner'e verildi.

1937'de Komintern'deki görevine başladı. 1957, 1960, 1969 uluslararası ve 1976 Avrupa, Komünist ve İşçi partileri toplantılarına katıldı. Bu toplantılarda TKP'nin Marksçı-Leninci konumlarını, proletarya enternasyonalizmine bağlılığını dile getirdi; SBKP'yle kardeşçe dayanışmayı, dünya komünist hareketinin birliğini savundu.

İ. Bilen, 24 Mayıs 1973'teki TKP MK Politik Büro toplantısında TKP MK Genel Sekreterliğine getirildi.

Dünya komünist ve işçi hareketinin seçkin bir savaşçısı olan İ. Bilen 75. yaş yıldönümünde, SSCB Yüksek Sovyet Prezidyumu «Halkların Dostluğu», Demokratik Alman Cumhuriyeti «Karl Marks», Bulgaristan Halk Cumhuriye-

söyleşi

«Faşizme Karşı Savaşım Kampanyası», 14 Ekim seçimleri göz açıp kapayıncaya kadar gelip geçti. Savaşım dolu bugünleri geride bıraktık. Ama görevimiz bitti mi? Elbette ki hayır! Bir görev biter bir görev başlar. Görevler zinciri uzayıp gider. Yaşamını, savaşımını emekçi halkın kurtuluşuna, sosyalizme açılan ileri demokratik düzene sosyalizme adamak kolay mı? Elbette ki kolay değil. Çetin bir savaş yolu bu. Ama çetin olduğu derecede onurlu, gururlu çekici bir merkez sosyalizm yolu. İlerici gnçlik kolları sıvamış hızla ilerliyor bu yolda. Görevler bitiriyor, yeni görevleri önüne koyuyor. Görevleri başarıyla sonuçlandırmak ilerici gençliğin geleneği olmuş. Görev dayanmıyor ilerici gençliğe. Bir görevi bitiriyor. «Yeni görevlere hazırız» diyor ilerici gençler. Bizde önümüzdeki görevlerden söz edecektik. Tekellere karşı 500.000 işçi toplu savaşıma hazırlanıyor. İşçi sınıfı ile dayanışmayı daha da yükseltme günleri bizleri bekliyor. Tüm özverimizi, gücümüzü seferber etmeliyiz bu yönde. İkinci olarak, ilerici gençlik hareketini çok yönlü olarak güçlendirme görevi var gündemde. Harıl harıl hazırlanmalıyız Kasım ayı etkinliklerine. İGD'yi güçlendirmek ve yığınsallaştırmak için kolları sıvamalıyız. Önümüze hedefler koymalıyız. Saptadığımız hedefleri aşmak için çaba göstermeliyiz. İYG'nin çok yönlü güçlendirilmesi görevini de bu çerçevede düşünmeliyiz. Gazetemizin içeriğinin zenginleştirilmesi, yaygınlaştırılması, ama herşeyi ilerici gençliği çok yakından ilgilendirir. İlerici gençlikle yayın organı etle tırnak gibi birbirine sıkı sıkı bağlıdır. İYG'nin güçlendirilmesi sizin ellerinizdedir. Kasım ay'ının başında başlayıp sonunda bitecek olan 10.000 abone hedefine ulaşmak, hatta bu hedefi geçmek, İYG'yi güçlendirme çabalarının içindedir.

Sizlerle söyleşecek çok şeyimiz var. Ama neylersiniz ki yerimiz kısa. Önümüzdeki çok daha güçlü, çok daha yığınsal İYG sayılarında görüşmek dileğiyle. DOSTÇA KALIN

İYG

İYG İLERİCİ GENÇLİĞİN İDEOLOJİK VE POLİTİK SAVAŞ BAYRAĞIDIR !

başyazı

OKULLAR AÇILIRKEN :

HER OKUL ANTİ-FAŞİST EYLEM BİRLİĞİNİN MERKEZİ OLMALIDIR !

Yeni bir öğrenim yılına giriyoruz. Ama hangi koşullarda? Emperyalizmin ülkemiz üzerinde baskıların ve karanlık oyunlarının yogunlaştığı, gerici-faşist güçlerin askeri-faşist diktatörlük, CHP-AP çatması, sözümona «geniş tabanlı bir hükümet» peşinde koştukları, hergün birkaç ilericinin ölüm haberinin geldiği, yaşamın ateşten gömlek edildiği koşullarda açılıyor öğrenim kurumları.

Temel sorunlarımız bu koşullar altında çözüm bekliyor. Yüksek öğrenimde kredi, barınma, beslenme, kitap, yönetime katılma, ortaöğrenimde anti - demokratik disiplin yönetmeliği ve gerici ders kitaplarının uygulamadan kaldırılması, eğitsel kolların işletilmesi, meslek liselerinde eşit işe eşit ücret sağlanması, sigorta hakkının elde edilmesi sorunlarının yanısıra can güvenliğinin sağlanması sorunu da öğrencilerin önünde boylu boyunca duruyor.

Bu sorunlar düne göre daha da ağırlaşmıştır. Kimlerdir bu sorunları yaratanlar ve ağırlaştıranlar? Bugüne kadar ülkeyi yöneten burjuvazi ve halk düşmanı gerici partileri ne eğitim sisteminin sorunlarına, ne de onun bir parçası olan öğrencilerin sorunlarına çözüm bulabilmişlerdir. NATO'lar, emperyalizme bağlanmanın kaçınılmaz bir sonucu olarak devlet hazinesi, eğitim de içinde olmak üzere toplumsal sorunların çözümü yerine, silâhlanma yolunda çarçur edilmiş, çokuluslu tekellere ve işbirlikçilerine kâr kaynağı durumuna getirilmiştir. 20 ay önce öğrenci gençliğin can güvenliği gibi ivedi sorunlarına çözüm bulmak iddiasıyla iş başına gelen CHP ağırlıklı iktidarda aynı yolun yolcusu olmuş, NATO'nun silahlanma programlarına imza atmış, devalüasyon, kemerleri sıkma, sıkıyönetim dayatmalarına boyun eğmiştir. Sorunları çözmek bir yana, daha da ağırlaştırmıştır.

Bu ağırlaşan, üsteleyen sorunların çözüm yolu nereden geçiyor? Öğrenci gençliğin sorunlarının çözümü için geçmiş ve günümüzdeki savaşımına bakıp da, bunun eylem birliği olduğunu görememek için kör olmak gerek. Açıktır, bugüne eylem birliğini gerçekleştirmiş olarak gelseydik, bugün sorunlarımızın çözümünde daha ileri noktalarda olurduk.

Bazı gençlik örgütlerinin değişik noktalardan hareket etmekle beraber, ilerici gençlikle eylem birliğinden yan çizmede birleşmeleri, gençlik örgütleri arasında, eylem birliğinin oluşturulamamasında baş neden olmuştur. Ama bugün, üzerinde eylem birliği gerçekleştirilebilecek somut sorunlar, konular daha ağırlaşmakta, ciddileşmekte, yaşamsal bir duruma gelmektedir. Can güvenliğini alın, bir geçmişi, bir bugünü karşılaştırın. Bu durum karşısında eylem birliği daha ne zamana kadar gerçekleştirilmemiş olarak kalacaktır?

İlerici yurtsever gençlerin, öğrencilerin perspektifleri açıktır. Onlar her birimde, her okulda eylem birliğini somut sorunlar, konular temelinde örmek için en küçük olanakları dahi değerlendirecekler bu yolda direneceklerdir.

POLİTİK YORUM :

ARA REJİM = KARA REJİM

Emperyalizm, holdingçiler, militarist klik, tezgahlamaya çalıştıkları hükümet devirmesi ortamından bir AP-CHP koalisyonu çıkarmaya, ya da 12 Mart biçimi bir rejimi, askersel bir diktatörlüğü halkımıza dayatmaya çalışıyorlar. Geçtiğimiz günlerde holdinglerin temsilcileriyle, ABD emperyalizminin CIA ajanı «elçilik» görevlileri Boğaz'daki otellerden birinde biraraya gelerek bu planlarını bir kez daha gözden geçirdiler. Bir taraftan CHP ağırlıklı hükümet içindeki «truva atları»nı harekete geçirirlerken, öte yandan faşist terör hızla tırmandırılıyor. Sükan ve Karaaslan'ın istifalarını içgericiliğin hükümeti devirme girişimlerinin bir uzantısı olarak değerlendirmek gerekir. Hükümet içinde kalan diğer «truva atları»ndan bazılarının da önümüzdeki günlerde içgericiliğin planları doğrultusunda devreye sokulacağı açıktır. Faşist terörün seçim döneminde kazandığı yoğunluk, görülüyor ki seçim sonrasında da işçi sınıfına, ilerici-demokratik güçlere karşı daha da azgınlaşarak sürdürülecektir. Faşist saldırı ve provokasyonların doğrudan CIA ajanlarınca yönlendirilmesi tezgahlanan oyunun» boyutlarını ortaya koymaktadır. Günlük gazetelerin birinde yeralan bir haberde, Türkiye'de çok sayıda CIA ajanının görev(!) yaptığı söyleniyor. Bunların görevleri (!), terörün hızının yavaşlama eğilimi gösterdiği anda devreye girerek, özel çabaları (!) ve yöntemleri ile terörü tırmandırmaktır, deniyor. Sıkıyönetim ilanından önce, ABD emperyalizminin Ankara Büyükelçilik görevlisi (!) Mr. Peck'in, özellikle Amasya, Çankırı Çorum, Yozgat, Sivas, Malatya Kahramanmaraş, Adana gibi illerde inceleme (!) gezileri yaptığı ve bu gezilerinde faşist MHP'lilerle görüştüğü hatırlardadır. CIA ajanı Mr. Peck'in gezisinin ardından bütün bu illerde faşistlerin kitle katliamına yönelik saldırılarının hız kazandığı, Kahramanmaraş'ta yüzden fazla yurttaşın katledildiği henüz unutulmamıştır. CIA ajanlarının faşist MHP'lilerle, MİT'le, Kont-Gerilla ile birlikte çalıştığı bilinen bir gerçektir. Türkiye işçi sınıfının öncü politik örgütü, ilerici-demokratik güçler, yıllardır bu gerçeği dile getiriyorlar.

Buna karşılık CHP ağırlıklı iktidar ne yapıyor? 21 aydır izlediği politika ile, holdinglerin, emperyalistlerin, militarist kliğin tezgahladığı oyunların sahneye konulmasını kolaylaştırıyor. Emperyalizme, NATO'ya bağımlılık, IMF'ye teslimiyet, tekellerle işbirliği, gericilikle uzlaşma, sıkıyönetimcilik ve kemerleri sıkma politikası ile ülkeyi bu duruma getiren CHP sağ kanat yöneticileri, özellikle seçim döneminde açık bir biçimde gericiliğe el uzatmaktan, sola karşı savaş açmaktan geri durmadı. CHP sağ kanat yöneticilerinin böylesi bir seçim politikası, elbette sadece sol güçlerin eylem birliğini hedef almakla kalmıyor. Aynı zamanda tekellerin, gerici-faşist güçlerin en başta Türkiye işçi sınıfına, komünistlere, sosyalistlere, Kürt demokratlarına, CHP'li yurtseverlere karşı azgınca bir saldırıya geçmelerine olanak yaratıyor.

Kuşkusuz bu gelişmelerin bir başka yönü daha vardır. Bunalımın yıkıcı sonuçlarına, emperyalizmin, gerici-faşist güçlerin çok yönlü saldırılarına karşı işçi sınıfının, emekçi halkın çıkışları artıyor. Yığın hareketlerinde olumlu gelişmeler gözlemleniyor. Soda işçilerinin grevi ve Söke tarım işçilerinin direnişinin hemen arkasından 2000 TÖBANK emekçisinin direnişi, TMMOB'nin, TÖB-DER'li öğretmenlerin yurt çapındaki eylemleri, KÖY-KOOP'un eylem hazırlıkları, İKD'nin yürüyüşü, «Faşizme Karşı Savaşım Kampanyası» bu saptamayı doğruluyor. Ancak, yığın eylemlerini arttırmak doğrultusunda atılması gereken çok adım olduğu gerçeğini gözden kaçırmamak gerekir. Bu gerçeği dikkate alan işçi sınıfının öncü politik hareketi, öznel etmeni güçlendirmenin önemini vuruluyor ve bu temelde yığın hareketlerini güçlendirmeye çalışıyor. Son bir yılda yapılan yığın eylemlerinin büyük çoğunluğuna işçi sınıfının politik hareketinin ve onun yolundan yürüyen toplumsal örgütlerin damgasını vurması bunun kanıtıdır.

İçinde bulunduğumuz günler, işçi ve emekçi yığınların ekonomik ve sosyal hakları için tekelci patronlara karşı savaş günleridir. 500 bin işçinin yerli-yabancı tekellerle toplu savaşıma tutuşacağı günlerdir. Bu savaşım, anti-tekel, anti-faşist, anti-emperyalist yığın eylemlerinin yükselmesinde, geniş kitlelerin ikircimlinin ve hareketsizliğinin kırılmasında yeni olanaklar doğurabilir. İlerici demokratik güçlerin eylem birliği için somut bir platform oluşturabilir. Hiç kuşkusuz, komünistlerin, sosyalistlerin, tüm ilerici yurtsever güçlerin eylem birliği yolunda kalıcı adımların atılması, aynı zamanda yığın çıkışlarını geliştiren bir adım olacak ve bu, önümüzdeki günlerin politik gelişimine damgasını vuracaktır.

FAŞİST MHP'NİN ANTİ - TKP STRATEJİSİ

Faşizm, insanlığın can düşmanıdır. Kendisinden yana olmayan herkese, her düşünceye düşmandır faşistler. Ancak uluslararası planda olduğu gibi, ulusal planda da faşistlerin baş düşmanı işçi sınıfıdır. Onun öncü politik örgütüdür. Onun yolunda yürüyenlerdir. Komünistlerdir, sosyalistlerdir.

Bu yüzden işbirlikçi tekelci burjuvazi, gerici-faşist güçler, onların stratejik bağlaşığı maocu çevreler, işçi sınıfına, onun öncü politik örgütüne azgınca saldırmaktadır. Bu yüzden, onlar açıkça yayın organlarında, demeçlerinde **«bizim için asıl tehlike TKP'den gelmektedir.»** demektedirler.

Faşist partinin gayri resmi yayın organı «Hergün» gazetesindeki manşet haberlerden, köşe yazılarına rastgele seçilen örneklere bir göz attığımızda, faşistlerin işçi sınıfından, onun öncü politik örgütünden, ulusal demokratik cephe ülküsünden ne denli ölümüne korktuklarının itiraflarını görmek olanaklı olur. İşte örnekleri: **«Rus Komünist Partisi'nin kurdurduğu Türkiye Komünist Partisi ve O'na bağlı komünist örgütlerle cephe kuran Ecevit hangi yabancı güçlerin maşası haline geldiğini göstermiştir.»** (Sadi Somuncuoğlu, 24 Temmuz 1979 günlü «Hergün»), **«DİSK, İGD, İLD ve sonu DER'le biten bütün solcu kuruluşlar da kapatılsın... Komünist Terör Odakları Ezilmelidir!»** (25 Temmuz 1979 günlü «Hergün»ün manşeti), **«Ecevit, TKP ve şiddet eylemcileriyle dayanışma içindedir.»** (S. Somuncuoğlu, 27 Temmuz 1979 günlü «Hergün»), **«CHP, TKP'ye teslim oldu.»** (S. Somuncuoğlu, 28 Temmuz 1979 günlü «Hergün»), **TRT, TKP'nin sesi oldu.»** (S. Somuncuoğlu, 4 Ağustos 1979 günlü «Hergün»)

Faşist MHP'nin ve onun yayın organı «Hergün»ün, özellikle, işçi sınıfımızın öncü politik örgütünün çağrısıyla ilerici demokratik güçlerin **«MHP-ÜGD kapatılsın, faşist Türkeş tutuklansın»** belgileriyle alanlara çıktığı, **«Faşizme Karşı Savaşım Kampanyası»** süresince bu istemi halk yığınlarına mal ettiği günlerde saldırılarını yoğunlaştırması bir rastlantı değildir. 17 Ağustos günlü «Hergün, anti-faşist savaşım kampanyası, ile ilgili şu başlığı atıyordu: **«TKP, 40 İl ve ilçede-MHP aleyhtarı miting yapıyor».** Bir gün sonraki gazetede **«TÖB-DER, İGD, İLD ve İKD kapatılmalıdır!»** diye yırtınıyordu faşistler. Aynı günkü gazetede Taha Akyol şunları söylüyordu: **«Şimdi bu Sovyet beşinci kolu, Moskova parası ile desteklenen yayınları ile Türkiye'de bir kampanya açmıştır. Bu kampanya İGD ve İKD gibi TKP'nin yan kuruluşları tarafından yürütülecek, TKP ile eylem ve cephe birliği halinde olan öteki ha in veya aptal solcularda bu kampan yaya katılacaklar.»**

Taha Akyol, yazısının sonunda faşist çetelere nasıl davranmaları gerektiği konusunda şöyle taktikler veriyor: **«— Kışkırtmalara kapılmamak, oyunlara gelmemek, kanun çizgisinden ayrılmamak.— TKP'nin nasıl bir Rus teşkilatı olduğunu bildirilerle, kanuni gösterilerle daima, yılmadan, usanmadan, ısrarla halka anlatmak. — Bize saldıranların TKP'li Rus uşakları olduğunu halka göstermek.»** (18 Ağustos 1979 «Hergün»de çıkan «TKP saldırıyor.» başlıklı yazı.)

Faşist liderlerin, ideologların TKP'ye saldırırken, maocu-serüvenci gruplarının eylemlerini de işçi sınıfının partisine maletmeye özel bir önem verdikleri gözden kaçmıyor. TİKKO, MLSPB gibi «kızıl kılık» içindeki karşı-devrimci akımların bildirilerini, eylemlerini, **«Siyasi cinayetleri TKP «İl Komiteleri» karara bağlıyor!»** (19 Ağustos 1979 günlü «Hergün»ün manşeti) biçiminde çarpıtarak işçi sınıfının politik örgütüne yamamaya yelteniyorlar. Bu konuda Perinçekçi maocularda faşistlere yardım ediyor. Öyle ki kimi zaman TKP'ye saldırırken aynı türden yazılara rastlamak kimseyi şaşırtmıyor. Bu olgu, faşistlerle maocular arasında ideolojik bir birliğin olduğunu ortaya koyuyor.

Faşist ve maocu ideologların, işçi sınıfına azgınca saldırırken, bir yandan da, karşı-devrimci akımların eylemlerini TKP'ye malet meleri elbette nedensiz değildir. Belirli hesapların sonucudur. Anti-emperyalist, anti-tekel, anti-faşist güçleri eylem ve cephe birliği platformunda bir araya getirebilmeye yetenekli tek gücün işçi sınıfının Leninci Partisi olduğunun bilincinde olan faşistler ve onların yol arkadaşları maocular, işçi sınıfını bağlaşıklarından yalıtlamayı, özellikle eylem ve cephe birliğine yanaşmakta ikircim, kararsızlık gösterenleri etkilemeyi, doğal bağlaşıklarından yalıtlanmış işçi sınıfının öncü politik örgütüne ağır darbeler vurmayı, O'nu yoketmeyi planlamaktadırlar.

Faşist hareketin ideologlarından Taha Akyol, Türkiye işçi sınıfının öncü politik örgütünün neden «asıl tehlike» olduğunu da şöyle açıklıyor. **«Türkiye için asıl tehlike»** ne **«maocu fraksiyonlardan»** ne de **«terör manyağı bazı sol teşkilatlardan»** gelmektedir. Çünkü, **«maocu fraksiyonlar güçsüz oldukları gibi ayrı bir tahlile tabi tutulmalıdır... Terör manyağı bazı sol teşkilâtların gerçekten "bireysel terör,, diyebileceğimiz eylemleriyle Türkiye'yi komünistleştirmek mümkün olmaz; bu tür metodlarla komünizm hiçbir yerde netice alamamıştır. Komünizm iktidarı gasbettiği ülkelerde «birleşik cephe,, oyunlarıyla hatırı sayılır büyüklükte kitlelerin desteğini kazanmıştır.»** (26 Temmuz 1979, «Hergün») Faşist ideologun söyledikleri; kimden, neden korktuklarının bir itirafıdır aynı zamanda. Faşizme karşı savaşımın, uluslararası işçi sınıfının önderlerinden Dimitrov'un da belirttiği gibi, **«Sermaye burjuvazisinin, Birleşik Emek Cephesi'ne karşı bir ağızdan ulumaları ve bu cephenin fiilen gerçekleşmesinden duyduğu çileden çıkaran korku, Komünist Partisi taktiğinin doğruluğunu ve onun Birleşik Cephe önerisinin zamanında geldiğinin en iyi kanıtlarındandır.»** «(Seçme Eserler, Cilt-1, sy-67, Temel Yayınları)

Türkiye işçi sınıfının öncü politik örgütünün, tekellerin egemenliğinin kırılması, emperyalizme bağımlılığa son verilmesi, kölelik anlaşmalarının yırtılması, NATO'dan çıkılması, faşist tırmanışın durdurulması, ileri demokratik halk devriminin utkuya ulaşması için ulusal demokratik güçlere yaptığı eylem ve cephe birliği çağrısı ve böylesi bir platformun oluşturulması için ardıcıl savaşım vermesi, işbirlikçi tekelci burjuvazinin, gerici-faşist-maocu güçlerin korkusunu daha da büyütüyor. Çünkü onlar çok iyi biliyorlar ki, ulusal demokratik güçlerin eylem ve cephe birliği, sınıf egemenliklerine yönelen öldürücü bir silahtır. Anti-emperyalist, anti-tekel, anti-faşist güçler, işçi sınıfının Leninci öncüsünün sesine kulak vererek, bu öldürücü silahı düşmanın kalbine doğrultmalıdırlar.

ASILSIZ SÖZLERLE İGD'Yİ SUÇLAYAN

ECEVİT YANIT VERMELİDİR

Emperyalizme teslim olan, IMF'nin, NATO'nun dayatmalarına boyun eğen, tekellerle işbirliği yapan, sıkıyönetimcilik politikasıyla gerici-faşist güçlerin ekmeğine yağ süren, zamlarla, kuyruklarla, karaborsayla yaşamı çekilmez hale getiren CHP ağırlıklı hükümet değilmiş gibi, CHP Genel Başkanı ve Başbakan Ecevit, hâlâ seçim gezilerinde, her dediğini onaylayan, alkışlayan, «umudumuz Karaoğlan» diye haykıran topluluklar görmeyi istiyor. Oysa geniş emekçi yığınlar, CHP sağ kanat yönetiminin izlediği böylesi bir politikayı desteklemiyor. Desteklemediği içindir ki miting ve toplantılarda en yakıcı istemlerini haykırıyor, CHP sağ kanat yönetiminden yaptıklarının hesabını soruyor. CHP yönetiminin 1977 seçimleri öncesinde vaad ettiği şeyleri yerine getirmesini istiyor. Elbette bu, CHP'ye oy veren emekçi halk yığınlarının en doğal hakkıdır.

Oysa CHP Genel Başkanı ve Başbakan Ecevit ne yapıyor? «Sıkıyönetim kaldırılsın, MHP-ÜGD kapatılsın, faşist Türkeş tutuklansın, IMF defol, NATO'dan çıkılsın, 141-142'ye hayır, demokratik örgütler açılmalıdır vb gibi.» halkımızın en yakıcı istemlerine gem vurmaya yelteniyor. Toplantılarında bu sloganları haykıranlara ateş püskürüyor. Bu belgileri haykıranları «ajan-provokatör»lükle suçluyor. Ecevit, CHP Küçük Kurultayı'nda yaptığı konuşmada **«sızma taktikleri»** üzerinde duruyor ve **«... Bizim yandaşlarımıza, üyelerimize ters gelmeyecek bazı sloganlar toplantılarımızı, konuşmalarımızı engellemek... Öyle sloganlarla geliyorlar ki «Hayır, bu sloganları haykırmayın» diyemiyorsunuz. Hatta kendi arkadaşlarımız içlerinden gelerek haykırıyorlar.»** diyordu. (CHP'den Haberler Dergisi, sayı-13 sy-10) Ecevit, bunun önüne geçmek için yöneticileri uyarıyor. Böylesi «sızma»lara karşı nasıl davranılacağını ise şöyle belirtiyor: «Bizi dinlemek üzere gelen topluluğa karşı büyük bir saygısızlıkla konuşmalarımızı dinletmek istemeyenleri **bize yaraşan demokratik ve barışçı kurallar içinde etkisiz bırakmak** örgütümüzün elindedir.» (abç. aynı yerde)

CHP'nin Trakya'daki seçim gezisinden iki olayı anımsatalım. Demokrat yazarların bile tepkiyle karşıladıkları iki anlamlı olayı. Birincisi: bir köylü kızının elinde taşıdığı **«İKD açılmalıdır»** pankartının CHP Kadın Kolları Genel Başkanı Hatun tarafından yırtılması, **«CHP'ye yaraşan demokratik ve barışçı kurallar içinde etkisiz bırakılması»**, İkinci olay ise, Çanakkale'deki miting sırasında TÜTED Şubesinin balkonunda asılı duran **«141-142'ye Hayır»** pankartının yine aynı hatun tarafından **«CHP'ye yaraşan demokratik ve barışçı kurallar içinde», «örgüt adına»** kaldırılmak istenmesidir. Şimdi sormak gerekir, «demokrasi» şampiyonu CHP sağ yöneticilerine, Bülent beye. Acaba bu pankartlar, seçim toplantınızın konuşmanızın dinlenmesini mi engelliyordu? Yoksa «özgürlükçülük» üzerine daha fazla demagoji yapmanızı mı?

Herhalde, 1977 Seçim Bilgirgenize koyduğunuz **«141-142'nin kaldırılması»** istemini, bu istemi dile getiren ne kadar pankart varsa Kadın Kolları Başkanı'na toplanttırıp yerine getirmeyi düşünüyor olacaksınız!

CHP sağ kanat yöneticilerinin seçim toplantılarındaki böylesi tavırları, Ecevit'in Milliyet gazetesi yazarı Örsan Öymen'le konuşmasında bu olaylarla ilgili olarak söylediği tutarsız olduğu kadar da sorumsuz sözler, ilerici-demokratik güçlere, örgütlere karşı CHP sağ kanat, yönetiminin tutumunu sergiliyor. Ecevit, Öymen'e verdiği yanıtlardan birinde, partisine «sızmalardan» yakınırken, **«Gerek İGD, gerek İKD sürekli olarak örgütümüze sızmak istiyorlar.»** diyor. Uzun zamandır gerek MHP'li faşistlerin, gerekse maocu faşistlerin benzer iddiaları tekrarladıkları bilinmektedir. Faşist ve maocu güçler, bu iddialarla demokratik solcu gençlere ilerici gençler arasındaki eylem birliği olanaklarını ortadan kaldırmayı amaçlıyor. Kuru bir gürültüden, kof demagojiden başka birşey değildir. Ancak, bizzat CHP Genel Başkanı böylesi bir iddia ortaya attığına göre, bu konuda inandırıcı kanıtlara belgelere de sahip olması gerek. Yoksa, sadece mitinglerde, toplantılarda **«İKD açılsın, MHP-ÜGD kapatılsın»** sloganlarının atılması gerekçe gösterilerek bu «sızma taktikleri» açıklanamaz. CHP Genel Başkanı'ndan, ilerici gençliğin yayın organı olarak bu konuda açık yanıt bekliyoruz. İGD, örgütünüze nerede, nasıl «sızmak» istemiştir? Bu iddianızı, kanıtları ve belgeleriyle açıklamak zorundasınız. Yok eğer söyledikleriniz havada suçlamalar olarak kalacaksa, o zaman bunu, ilerici gençlik hareketine karşı beslediğiniz düşmanca niyetlerin bir ürünü olarak değerlendirmek zorunda kalacağız.

İlerici gençlik, hiçbir örgütün içişlerine karışmayı, onun içine sızmayı düşünmemiştir. Örgütsel bağımsızlığa en çok saygı göstermiş, kendi örgütsel bağımsızlığına da aynı ölçüde saygı gösterilmesini istemiştir sürekli. Bu türü iddialarla ilerici gençlik ve örgütü İGD karalanamaz! Buna izin de verilmez!

A. MUHTAR SÖKÜCÜ
İGD GENEL BAŞKANI

İşçi sınıfının savaş...
yeni atılımlar iç...

Geçtiğimiz Eylül ayının ortasında olağan üstü olarak toplanan İGD Genel Yönetim Kurulu'nda gündem gereği gelişen politik olaylar, yığınsal eylemlere hazırlık ve örgüt sorunları ele alınmıştır. Kollektif çalışma ve yönetme ilkesinin gereği olarak toplanan Genel Yönetim Kurulu (GYK)'nu, İGD Genel Başkanı A. Muhtar Sökücü bir konuşmayla açmıştır. Aşağıda bu konuşmayı veriyoruz.

Ülkemizde olaylar, alışılmışın ötesinde hızlı bir gelişim süreci izliyor. Ekonomik, toplumsal ve politik her alanda bunalımların daha da derinleşmesi sınıf savaşımlarının giderek keskinleşmesi söz konusudur.

İşbirlikçi tekelci burjuvazinin, CHP ağırlıklı hükümetin «huzur ve istikrar» adına getirdikleri önlemler, izlenen politika, işçi ve emekçi yığınlar üzerindeki baskı ve sömürüyü artırıyor. İktidar NATO' nun, UPF'nin dayatmalarına boyun eğiyor. İşsizlik ve enflasyon emekçi yığınların yaşam koşullarını daha da kötüleştiriyor. Irkçı - şöven çevreler, sıkıyönetim ilanından sonra da, Doğu'da, ezilen tüm emekçiler üzerindeki kanlı-kırım eylemlerini yoğunlaştırdı.

CHP sağ kanat yönetimi tekellerle ve emperyalizme daha çok uzlaşma, anti-komünizme sarılma politikasıyla yalnızca işçi ve emekçi sınıflara ihanet etmekle kalmamış, ülkeyi her bakımdan tehlikeli bir noktaya getirmiştir. En başta faşizm tehlikesinin giderek artması bunu göstermektedir.

Bu sonuç, gerçekte emperyalizme bağımlılığın, tekelci burjuva egemenliğinin çözümsüzlüğünü sergiliyor. Bunalımların temelinde onların söyledikleri gibi, ne işçi-emekçi yığınların hak alma savaşımı vardır ve ne de «anarşi»! Bunalımları yaratan sömürü düzeninin kendisidir. Bunalımların üstelemesi, süregenleşmesi ve kalıcı bir nitelik bürünmesi bundandır.

Egemen çevreler, bunalımdan çıkmak için ikili bir taktik izliyor. Bir yandan faşist cinayet ve saldırı yuvalarını besleyip, işçi ve emekçi halkın üzerine sürüyor, askersel faşist bir darbeye ortam hazırlıyor; öte yandan da «geniş tabanlı bir hükümet» formülleriyle halka karşı daha geniş bir saldırı cephesi örgütlemeye çalışıyor. İşbirlikçi tekelci burjuvazi bunalımın tüm yükünü işçi ve emekçi yığınların omuzlarına yükleme peşindedir.

CHP ağırlıklı hükümetin izlediği, sallantılı, ikiyüzlü politika gerici-faşist güçlerin bu çabalarına hizmet ediyor. Tekellerin kârlarında görülen olağanüstü artışlar da askersel bir hükümet devirmesi tehlikesinin iyice artması da bu yüzdendir.

Ne ki, işçi sınıfımız ve tüm emekçi yığınlar tekellerin saldırısına, faşizmi tırmandırma, «kemerleri sıkma», sıkıyönetimcilik politikasına ve emperyalizmin dayatmalarına boyun eğmiyor. Anti-faşist, anti-emperyalist çıkışlar birbirini izliyor. Olaylar gösteriyor ki, ülkemizde tekellerin saldırı taktiklerini boşa çıkaracak, faşist tırmanışı durduracak, ileri demokratik devrimin yolunu açacak ve bu devrimi utkuya ulaştıracak güçler vardır. İşçi sınıfımız ve onun politik öncüsü bu güçlerin başında geliyor. Savaşın yönünü, doğrultusunu çiziyor. Tarihsel görevini dün olduğu gibi bugün de başarıyla yerine getiriyor. Politik tutum ve taktiklerin saptanmasında bir nokta özel bir önem taşıyor. Bugün ülkemizde, sosyo-politik gerçeklik devrim sürecinin geriye değil, ileriye doğru geliştiğini gösteriyor. Bu, sınıf savaşımının ne gibi perspektifler taşıdığı ve önümüze hangi görevleri kovduğu noktasında açık, net görüşlere sahip olmamızı gerektirir. İşçi sınıfının politik öncüsü, her konuda olduğu gibi bu konuda da yolumuzu aydınlatıyor.

Biz, ne yığın eylemlerindeki son bir iki yıllık geciçi durgunluğu mutlaklaştırıp sınıf savaşımının getirdiği olanakları küçümseyebiliriz, ve ne de devrim sürecinin olgunlaşması konusunda zamansız sonuçlar çıkarıp, başka koşulların gündeme getirebileceği çalışma ve örgütlenme biçimlerine yönelebiliriz.

Bu noktada sağ ve «sol» oportünizme karşı savaş bir kez daha önem kazanıyor. Sağ ve «sol» yanlışlara karşı uyanık olmayı, işçi sınıfının savaşım yolundan sapmadan, daha bir inanç ve kararlılıkla yürümeyi gerektiriyor. Herşeyimizi borçlu olduğumuz işçi sınıfı hareketine bağlılıktan bir an bile geri kalmayacağımız bilinmelidir. Tersini bekleyenler yalnızca yanılmakla kalmazlar. İlkesel tutumlarımız karşısında belki öğretici bir ders de almış olurlar.

Bugün ülkemizde devrim sürecinin ileriye doğru gelişmesinde, bunalımın devrimci yönde sonuçlar doğurmasında belirleyici rolün öznel etkende olduğunu biliyoruz.

Burjuva reformizminin ve oportünizmin etkilerinden,, CHP sağ kanat yönetiminin yaydığı «sahte umutlardan», sıkıyönetimin silahlarının gölgesinden işçi sınıfı hareketindeki bölünmüşlükten, cephe ve eylem birliğinin yaratılamayışından kaynaklanan yığın hareketlerindeki göreceli duraklamanın aşılması, ana savaşım biçimi olan yığın eylemlerinin yükselmesi olanakları düne göre daha da güçleniyor.

Somut güncel hedeflerde (MHP'nin kapatılması, can güvenliğinin sağlanması, tekellerin saldırısının göğüslenmesi, emperyalizmin ve NATO'nun bölgemizdeki barış ve güvenliği tehdit eden girişimlerinin önlenmesi vb.) işçi sınıfının politik öncüsüyle CHP'nin, TİP - TSİP gibi sosyalist partilerin, Kürt demokratlarının ve diğer ilerici politik güçlerin eylem birliği bu süreci derinleştirebilir, yığın eylemlerinin önünü açabilir. Yığınlardaki artan hoşnutsuzluğu, açık politik tepkilere dönüştürmek, burjuva reformizminin iflasını somut her olayda sergilemek, gerçek kurtuluşun hangi yönde olduğunu, stratejik hedeflerimizi durmaksızın yığınlara anlatmak ve onları aydınlatmak görevi karşımızda duruyor.

Tutulacak halka, işçi sınıfı hareketini her alanda güçlendirmektir. Bu amaçla, işçi sınıfının öncü unsurlarını, onlarla omuz omuza savaşan genç militanları daha çok eğiterek, daha birer örgütçe, propagandacı ve ajitatör olmalarını sağlayarak, yığınların içinde yaratıcı, yönlendirici bir çalışma yapmak gerekiyor.

Yığın'arı örgütlemek, yığınları işçi sınıfının etrafında toplamak, burjuva reformizminin, sağ ve «sol» oportünizmin yığınlar içindeki konumlarını sarsmak görevi en başta geliyor. Yığınlar içindeki bu savaşım cephe ve eylem birliğinin üstten gerçekleştirme olanaklarını daha da artıracaktır. İşçi sınıfının birliği için, tüm ulusal demokratik güçlerin cephe ve eylem birliği için sonuç alıcı savaşımlar verilmeden, kalıcı başarılar elde etmeden, ileri demokratik devrimi utkuya ulaştırmak olanaklı olamaz. İşte gençlik hareketinin başında yürüyen örgütümüze düşen görev ve sorumlulukları saptarken bu gerçeklere dayanıyoruz. İşçi sınıfına en yakın örgütlü güç olan ilerici gençlik, savaşımın değişen her yeni koşullarına, karşı karşıya olduğu görevlere kendini hazırlamakla yükümlüdür. İşçi sınıfı hareketinin güçlenmesinde yapacağımız yardımlar büyüktür.

Kuşkusuz bunu belirleyecek olan da, örgütsel olarak daha da güçlenmemiz, gençlik yığınlarını da ha çok ölçülerde saflarımıza çekmemiz ve onların savaşımlarına öncülük etme görevini başarıyla yerine getirmemizdir.

Gençliğin özveri ve enerjisini, kesin savaşlara en önde atılma yeteneğini bu yolda daha iyi harekete geçirmek zorundayız.

CHP'NİN İFLAS EDEN GENÇLİK POLİTİKASI

20 aylık CHP ağırlıklı iktidarın politikası, her alanda olduğu gibi gençlik alanında da iflas etmiştir. Gençliğin karşı karşıya bulunduğu sorunların bir tekine bile çözüm getirilmemiş; tersine işsizlik ve enflasyonun en ağır yükünü gençler omuzlamak zorunda kalmış, ülkemizin geleceği demek olan gençler faşist kurşunlara daha çok hedef olmuştur.

Bilindiği gibi birçok okul ve yurtta faşist işgaller sürüyor. MC artığı faşist yöneticilerden pek çoğu yerlerini koruyor. Okul ve yurtlarda «barış ve kardeşliği» sağlama amacıyla getirildiği söylenen yönetmenlikler, öğrenciler üzerindeki anti-demokratik baskıları iyice artırmıştır. İktidar okul ve yurtları birer kışla haline getirmeye yönelmiştir.

CHP gençlere verdiği sözlerin hiçbirini tutmadı. Anti-demokratik üniversiteler yasası olduğu gibi duruyor.. Öğrencilerin okul ve yurtlarda yönetime katılması yönünde en küçük bir adım dahi atılmadı. Kredi ve Yurtlar Kurumu, yine öğrencilerden uzak kapalı kapılar ardından yönetiliyor.

Orta öğretimde eğitsel kollar işletilmiyor, öğrenci birliklerinin kurulmasına izin verilmiyor.

Çıraklara demokratik kazanımlar sağlayacak yeni bir yasal düzenlemeye gidilmedi. Asgari ücret «eşit iş, eşit ücret» ilkesine göre değil, ayrımcı tekellerin ve patronların çıkarlarına göre belirlendi. Çalışan gençliğin işsizlik, mesleksel eğitim olanaklarına kavuşma gibi istemlerine sırt çevrildi.

Yıllardan beri gençliğin en önemli istemleri arasında yer alan seçme yaşının onsekize seçilme yaşının yirmibire indirilmesi istemi ise kör kuyularda yankılanıp duruyor.

Gençliğe «barış ve özgürlük» getireceğiz diyenlerin ikiyüzlülüğü açığa çıkmıştır. Bu gerçeği gençlik yığınlarına en etkin yollarla anlatmak, çözülen umutları devrimci yönlere çevirmek zorundayız. Gençliğin gerçek kurtuluşunda, işçi sınıfıyla, onun politik öncüsüyle birleşmekten başka bir yol olmadığını göstermeliyiz. Ajitasyon ve propaganda çalışmalarımızda bu noktalara gereken önemi vermeliyiz.

CHP'ye oy veren ya da bu partinin tabanında yer alan gençlere seslenmeliyiz. CHP tabanının taşıdığı anti-emperyalist, anti-faşist potansiyel asıl onun gençlik kitlelerinde kendini gösteriyor. Bu sebeple CHP'li gençlerle eylem birliğini geliştirmek ve güçlendirmek, gençlik hareketi açısından büyük bir önem taşıyor.

GENÇLİK HAREKETİNDE DURUM VE İGD

1. Kongre Raporumuzda şöyle bir saptama vardı: «İGD doğru ilkeler ışığında örgütlenmiş, gençliğin yaşamsal çıkarlarını savunan ve hızla yığınsallaşan bir örgüt olmakla kalmıyor, aynı zamanda gelişmesini aralıksız sürdüren bir örgüt olarak gelecekte daha etkin bir rol oynayacağını bugünden ortaya koyuyor.»

O günden bu yana geçen süre, yukardaki sözlerin doğruluğunu iyice kanıtladı. 55 şube örgütümüz, 124 şube ve temsilciliğe yükseldi. Üye sayımız en az % 50 arttı. 11 bölgede bölge sekreterliklerimiz oluştu. Gelişme yalnız nicelikte değil, nitelikte de kendini gösterdi. Bilinç ve örgütlülük düzeyimiz daha da, yükseldi, demokratik merkeziyetçi işleyişimiz olgunlaştı, kısaca örgütümüzün savaşkan niteliği belirgin biçimde arttı.

İşte bugün ilerici gençlik hareketinde öne çıkan yön budur. Bir başka deyişle işçi köylü ve öğrenci gençliğin, ezen ve ezilen ulus gençlerinin birliğinin gelişip güçlenmesi ve tüm bu kesimlerin savaşımına öncülükte, örgütümüzün ileri adımlar atmasıdır.

Buna karşılık sağ ya da «sol» çizgide yeralan çok sayıda gençlik örgütü ise ideolojik ve örgütsel bir bunalım içindedirler. Kimisi olduğu yerde saymanın (gerçekte gerilemenin), kimisi ise ilkesiz bir temelde, basına buvruk yürümenin sancıları içinde kıvranıyor. Özellikle «sol» çizgideki gençlik gruplarında liderlerinin izlediği işçi sınıfına ters politikaya karşı güvensizlik belirtileri artıyor. Çözülme ve bölünmeler, bu gruplar için günlük, sıradan olaylar haline geliyor.

Bu sonuç kaçınılmazdır. Çünkü gençlik hareketi için iki seçenekten başkası sözkonusu olamaz: ya işçi sınıfının politik öncüsüyle birleşmek ya da

...ş yolunda ...çin ileri!

burjuvazinin, maoizmin oltasına takılmak... Bu iki seçenek arasında bocalayanlar, «orta yol» arayanlar gençlik hareketi üzerinde bir dönem etkili olsalar da, bu konumlarını uzun süre koruyamazlar, çözülüp giderler. Nitekim ülkemizde bu gerçek tüm çıplaklığıyla yaşanmaktadır. Gençliğin anti-faşist, anti-emperyalist unsurları burjuvazinin, maoizmin oltasına takılmayı, bir uçtan bir uca savrulmayı değil, işçi sınıfıyla onun politik öncüsüyle birleşmeyi kaç zamandır gündemine almıştır. İGD'nin verdiği savaşım, ilerici gençliğin önüne bu perspektifi boylu boyunca sermektedir.

Söz buraya gelmişken, bazı «sol» grupların şimdiki konumlarına değinmek gerek. Bunlar, bir dönem belirli koşullar içinde doğmuş, sağ oportünizme, küçük burjuva sosyalizmine tepki biçiminde gelişmiş belirli özgüllükleri olan bir gençlik hareketinde önemli etkinliklere sahiptiler. Daha sonra ise anti-faşist, anti-emperyalist gelenekleri olan bu harekete yaslanmaya çalışarak varlıklarını sürdürme çabası içine girdiler. Ne ki, işçi sınıfı hareketinin bu dönemde başlattığı, atılım, her alanda yükselen gür sesi karşısında geriye doğru hızla saymaya başladılar. Bütün ters akımlara özgü olan politik bir miyoplukla, gelişen yeni süreçlere gözlerini kapadılar; kendi konumlarını yüceltmeye kendilerini işçi sınıfının, devrimin öncüsü gibi abartılmış misyonlar yüklemeye yöneldiler. İşçi sınıfına güvensizlik giderek işçi sınıfına ve onun bilimsel dünya görüşüne düşmanlığa dönüştü. Üstelik en iddialı oldukları bir alanda, gençlik hareketinin anti-emperyalist, anti-faşist geleneklerine bağlılık alanında bu gruplardan pek çoğu ya bu geleneklere sırt çevirdi, ya da kendi aralarındaki «miras» kavgalarıyla onu yozlaştırıp çarpıtmaya koyuldu. Ama çarpılan da, yozlaşan da kendileri oldu.

Bir hareketin geçmişle ilgili en değerli kazanımları olan anti-faşist, anti-emperyalist gelenekler ancak işçi sınıfına bağlanmakla, onun yolunda yürümekle korunabilir. Geliştirilip, zenginleştirilmesi de ancak böyle olur. Bunu yapmayanlar, işçi sınıfına ters duranlar, geçmişle aralarındaki köprüleri atmış ve geleceklerini de yitirmiş olurlar. İşte bu grupların şimdilerde geldikleri yer burasıdır.

Ve bunların «sol» liderlerinin şimdiki politikası tek tümceyle özetlenebilir: Kendi tabanlarını oyalamak! İdeolojik, politik ve örgütsel her alandaki tutumlarına bu eğilim şiddetle yansıyor. Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi ile maoizm ve milliyetçilik (ya da onun ikiz kardeşi olan ulusal nihilizm) arasında hergün kendilerine yeni bir çizgi seçiyorlar sarkaç gibi sallanıyorlar. Bitmek tükenmek bilmez bir «örgütlenme süreci, proletarya partisi inşaa süreci» almış gidiyor. Ve en önemlisi de, işçi sınıfı hareketine, onun yolunda yürüyenlere karaçalmayı, ona saldırmayı kendilerine başlıca görev ediniyorlar. Ne kadar çok saldırırsak o kadar çok yaşarız mantığı ile hareket ediyorlar.

Son aylarda bu gruplardan biri bize karşı sistemli bir saldırıya geçti. Kendilerine «Dev-Yol» adını veren bu grubun liderleri, önce İzmir'de daha sonra da Bursa ve İstanbul'da saldırı emri verdiler. Amaç çok yönlüdür; kendi iç bunalımlarını örtbas etmek ve tabanlarını biraz daha oyalamak, ideolojik planda anti-Sovyetizme, maoizme kayma çabalarını tabanlarına onaylatmak ve nihayet İGD nin gelişmesini önlemeye çalışmak. Maocu gruplarla elele vererek ve hemen her defasında onların koruyuculuğu rolünü üstlenerek başlatılan bu saldırı, gerici-faşist güçlerin geriletilmesi savaşımının yükseldiği bir döneme rastlaması açısından ilginçtir. Gençliğin anti-faşist, anti-emperyalist güçlerini karşı karşıya getirmekten yarar umanlar, kime, nasıl hizmet ettiklerini bilmelidirler. Bu saldırı yalnızca ve yalnızca sınıf düşmanlarının işine yarar.

Gençlik hareketinin çıkarlarına uygun olan, böyiesi çatışmaları yaratmak değil, eylem birliğini her olanaktan yararlanarak geliştirmek ve güçlendirmektir. Bu saldırılarla bizi yıldıracaklarını, gerileteceklerini sananlar İGD'yi yeterince tanımıyorlar demektir. Eğer saldırılarla sonuç alınabilseydi, en önce faşistler ve tüm sınıf düşmanları bizi yıldırır ve geriletebilirlerdi! Ama hayır! Kavga sert ve çetin geçiyor. İGD savaşkanlığını elden bırakmıyor. Savaşkanlığını işçi sınıfının bilimiyle, uyanıklığıyla birleştirerek her türlü oyunu bozuyor, bozacak da...

Sağ ve «sol» oportünizmin saldırıları karşısında ilkesel konumlarımızı terketmeyeceğiz. İşçi sınıfına karşı aynı ölçüde düşman her türlü sapmaya, maoizme, troçkizme, maceracılığa, sınıf uzlaşmacılığına, pasifizme, oportünizme karşı savaşımı sürdüreceğiz. İdeolojik savaşımın düzeyini daha da yükselteceğiz. Gençliği, onu «sahte dostlarından» ayıran çizgiyi daha bir netleştirerek, sınıf savaşımına daha çok yeni güçler katarak, İGD üzerinde karanlık hesaplar yapanların heveslerini kursaklarına tıkayarak yeni utkulara doğru ilerleyeceğiz.

İLERİCİ GENÇLİK EYLEM ALANLARINDA

Son ayların kuşkusuz ki üzerinde en fazla durulması gereken (ve de durulan) eylemi, «MHP-ÜGD Kapatılsın - Can Güvenliği Sağlansın» kampanyası oldu. Yurdun heryerinde yüzbinlerce bildiri, afiş, pul ve broşürle, yüzlerce büyüklü küçüklü yığın eylemleriyle, özgün protesto biçimleriyle yürütülen bu kampanya, anti-faşist savaşımın yükseltilmesi, yığınların harekete geçirilmesi açısından önemli kazanımlar sağladı. Faşizme karşı olduklarını söyleyen çeşitli politik çevrelerin eylem kaçkınlığına, sözde «ilerici», «tarafsız» basının büyük bir sessizlikle bu anti-faşist kampanyayı geçiştirmek istemelerine karşın, işçiler, emekçiler, gençler, kadınlar ve aydınlar, tek kelimeyle ülkemizin geleceği olan güçler, eylemde yerlerini aldılar; onların temsilcileri ta bakanlara kadar milyonlarca insanın istemlerini ilettiler.

Öğünerek söyleyelim ki, ilerici gençler bu kampanyanın en ağır yükünü başarıyla omuzladılar. İşçi sınıfından gelen anti-faşist gösteri çağrısına en önde koştular. Kampanyanın hedefine ulaşması için geceli gündüzlü çalıştılar, anti-faşist savaşımın en savaşkan, en kararlı güçlerinden biri olduklarını kanıtladılar.

Kampanya süresince faşistlerin ve maocu hainlerin saldırıları daha da yoğunlaştı. İstanbul, İzmit, İzmir, Gazlantep ve Ankara'da yedi İGD üyesi bu saldırılar sonucu şehit düştü. Onlar anti-faşist savaşımda adları anıtlaşan savaşerleri olarak yaşayacak ve unutulmayacaklardır. Anıları önünde herzaman saygı ile eğileceğiz.

Kampanya bitti, ama anti-faşist savaşım sürüyor. Faşizm, onu besleyen, destekleyen emperyalizmle, tekellerle birlikte eninde sonunda yenilecektir. Faşizme karşı savaşım, işçi ve emekçi yığınların kurtuluş savaşımıyla çitişiktir, onun içindedir. Faşizme karşı savaşımı bu gerçeklik içinde ele almayanların yanılgısı, aymazlığı kampanya sırasında bir kez daha kanıtlandı. Burjuva reformizminin faşizme karşı savaşımda yığınları oyalamaktan başka birşey yapmadığı açıkça görüldü.

Onlar sivrisineklerle uğraşadursunlar, yığınlar bataklığı kurutmak için kararlıdırlar. Bu kararlılık., hiç kuşkusuz faşizme karşı savaşımda asıl gücün işçi sınıfı olmasından ileri geliyor. Kampanya, işçi sınıfının bu noktada öncülüğünü, yığınları harekete geçirmedeki belirleyici rolünü açıkça gösterdi.

Kampanyanın belgileri açık ve hedefi belliydi. MHP'nin kapatılması, can güvenliğinin sağlanması için yığınları harekete geçirmek, anti-faşist savaşımı örgütlü yığın eylemleri temelinde yükseltmekti. Faşizmin sosyal ve ulusal demagojisini, gerçekte tekellerin ve emperyalizmin vurucu gücü olduğunu, kanlı terör olaylarının kaynağında faşist örgütlerin yeraldığını göstermek, somut hedefler etrafında demokratik güçleri, yığınları birleştirmekti. Kampanya bu yönleriyle hedefini buldu.

Anti-faşist savaşımı bireysel teröre indirgeyenler de, «MHP-ÜGD Kapatılsın ne çıkar, faşizm bunlardan ibaret değil» diyenler de gerçekte halkımıza malolmuş yakıcı istemlere sırt çevirmektedirler. İşçi sınıfının öncülüğünde yığınsal anti-faşist gösteri-sonuç belirleyici önemini yadsımaktadırlar. Onlar faşizme karşı savaşım kampanyasından gerekli dersleri almalıdırlar.

Bu yıl «ulusal bağımsızlık Haftası»nın kutlanmasındaki özelliklerden birisi de, «Faşizme Karşı Savaşım Kampanyası»yla içiçe girmesidir, birlikte kutlanmasıdır. İlerici Gençler 1 Eylül Barış Günü kutlamalarına katıldılar. 11 Eylül Şili Halkı ve Gençliği ile Dayanışma Günü'nde ise bölgelerde çeşitli gösteriler düzenlendi, bildiriler dağıtıldı.

Son eylemlerin de gösterdiği gibi, ilerici gençlik ulusal ve uluslararası görevlerinin bilinciyle hareket etmekte, etkinliğini sürekli geliştirmek için çalışmaktadır. Önümüzdeki günlerde ilerici gençliği yeni sınavlar bekliyor. En yakında seçimler var. İşçi sınıfının kendi bağımsız politikasıyla yine bu seçim kampanyasına katılıyor. Faşizme, emperyalizme ve tekellere karşı savaşımın genişletilmesi, burjuva reformizminin yığınlar üzerindeki etkisinin kırılması, işçi sınıfının gösterdiği bunalımdan gerçek çıkış yolunun yığınlara anlatılması, cephe ve eylem birliğinin oluşması yönünde yeni adımlar atılması, bu seçimlerin başlıca hedefleri arasındadır. İlerici Gençler, işçi sınıfımızın politikası ve taktikleri ışığında seçim çalışmalarına etkin olarak katılacaklar, ileri demokratik devrime giden yolda tüm güçlerini ortaya koyacaklardır. Çünkü bu seçimler ulusal bağımsızlık, demokrasi, barış, toplumsal ilerleme ve sosyalizm savaşımının ulaştığı düzeyin önemli göstergelerinden biri olacak.

Yüzbinlerce işçiyi kapsayan toplu sözleşme görüşmeleri dönemine girildi. Bu sözleşme döneminin ekseninde hiç kuşkusuz tekellerin baş örgütlerinden MESS ile, işçi sınıfımızın en bilinçli, en ileri unsurlarını bağrında toplayan Maden-İş arasındaki savaşım yeralıyor. Bu çetin, zor bir savaşım olacak. Utku, bundan önce olduğu gibi yine tüm ilerici demokratik güçlerin işçi sınıfıyla dayanışmasına, eylem birliğine bağlıdır. İlerici gençlik, işçi sınıfımızın tekellere karşı, daha iyi bir yaşam ve ileri haklar kazanmak için verdiği bu savaşımda onlarla dayanışma içinde olacaktır. Gücünü ve sesini, bir kez daha işçi sınıfının gücüne ve sesine katacaktır.

Önümüzdeki aylarda gençlik açısından önemli bir günlemeye hazırlanıyoruz. 10-17 Kasım Gençlik ve Öğrenci Haftası tüm yurt çapında, çeşitli şenlikler, gösteriler ve toplantılarla kutlanacaktır. 10-17 Kasım'lar Türkiye gençliğinin uluslararası bağlarını daha da güçlendirdikleri eylem günleri oluyor. Aynı zamanda 10-17 Kasım'lar ulusal planda İGD'nin güçlenmesi, yeni hedeflere, yeni kazanımlara ulaşılması yönünde de güçlü çıkışlar sağlıyor. Tüm örgüt birimlerimiz 10-17 Kasım Haftasının daha gelişkin bir programla kutlanması yönünde çalışmalarını yoğunlaştırmalıdırlar.

ÖRGÜTSEL DURUMUMUZ

İGD'nin örgüt olarak güçlendirilmesi ve yığınsallaştırılması sorunu güncelliğini korumaktadır. Bu alanda eriştiğimiz aşamanın boyutları elbette önemlidir. Son dokuz ayda sıkıyönetim baskısına, gittikçe artan faşist saldırılara (ki daha çok İGD üzerinde yoğunlaşıyor) karşın, örgütlenme çalışmalarımız durmaksızın ilerledi. Pek çok örgüt, bu koşullarda ya kabuğuna çekilmiş, geri adımlar atmış ya da bireysel terörün batağına iyice yuvarlanmışken, bizler işçi sınıfının bilimi ve politikası doğrultusunda yığınsal çalışmayı, yığınları örgütleme savaşımını daha da geliştirerek örgütsel aktivitemizi belirgin biçimlerde artırmayı başarabildik. Çalışma ve örgütlenme anlayışımızı değişen koşullara uyumlaştırabildik. Bu noktanın taşıdığı önem büyüktür.

(Devamı Arka Sayfada)

DAHA GÜÇLÜ, DAHA YIĞINSAL İGD İÇİN,

KASIM ATILIMI'NA HAZIROL!

Kuşkusuz bunlar sürekli Ilerici Gençler Derneği'nin kurulduğu 1 Ocak 1979 gününden buyana 3 yıl geçti. Önümüzdeki ocak ayında İGD, 4 yaşına basacak. 4 yaş bir çocuğun yeni yeni yürümeye başladığı, yeni yeni konuştuğu çevresini tanıdığı emekleme çağıdır. Örgütsel yaşam için de bu böyledir. Ama İGD tüm bu kuralları parçaladı. 3 yılda dev adımlarla ilerledi. Sınıf savaşlarının içinde çelikleşti. En az yüzbin genci harekete geçirebilen örgütlülük düzeyine ve nicel güce ulaştı. 1. Büyük Kongre öncesinde 55 şubesi vardı. Bugün İGD, 11 bölgede bölge sekreterlikleri 124 şube ve temsilciliği, en az yüzde 50 artan üye sayısıyla demokrasi savaşımının gençlik hareketinin güçlü kalelerinden birisidir.

İGD sıkıyönetim koşullarına, birçok şubelerinin kapatılmasına, yüze yakın yiğit militanını şehit vermesine, yüzlercesinin yaralanmasına, zindanlara doldurulmasına karşın gelişimini sürdürdü, sürdürüyor. Birçok gençlik örgütünün «sol» konumlara sürüklenmesi, kendi içinde bölünmesi, dağılması, eylemsizliğin içine iyice gömülmesi kimilerinin gazete köşelerinde devrimcilik oynaması göz önünde bulundurulursa, İGD nin sürekli gelişen bir çizgi izlemesinin önemi daha iyi anlaşılır.

İGD'nin gelişimi öylesinedir ki, eylem yapma gücü yükselmiştir. Artık İGD, Türkiye çapında bir çok yerde eylem yapabilme gücüne ulaşmıştır. «Faşizme Karşı Savaşım Kampanyası» içerisinde büyük küçük bir çok eyleme katılması, bir çok yerde bu eylemleri tek başına kotarması, İGD'nin gelişim sürecinde ulaştığı yeni aşamayı sergilemektedir.

Gelişimin sonu yoktur. Gelişim süreklidir. Gelişimin nesnel mantığı, gelişim sürecinin her yeni evresinde yeni görevler anlamına gelmektedir. Kapitalizmin ekonomik-politik bunalımının derinleştiği, yığın çıkışlarında olumlu bir gelişmenin görüldüğü bir dönemde yeni görevlerin gündeme gelmesi beklenilen bir şeydir. Bu görev iki yönlü fakat tek görev olarak önümüzde duruyor. **Birincisi,** işçi sınıfının en yakın örgütlü gücü olarak işçi sınıfının politik hareketinin ideolojik, politik, örgütsel olarak güçlendirilmesine katkıda bulunmak. **İkincisi,** İGD'nin her yönden güçlendirilmesi. Bu görevleri yerine getirebilmek için mevcut gelişim düzeyini korumak yeterli değildir.

Mevcut gelişim hızı da

gütlülük düzeyini yükseltmek, alansal olarak örgütlenmeyi geliştirmek, yeni yeni üyeler ve sempatizan halkaları kazanmak, ideolojik ve politik eğitimi derinleştirmek disiplin, özveri ve atılganlığı pekiştirmek görevi günceldir. Bu görevler masa başında gerçekleşmez. Teori pratikle bütünleştiği sürece maddi güç haline gelir. Görevler eylem alanlarında gerçekleşir. Başarılan her görev bir atılımdır. Her yeni atılım yeni bir atılımı muştular. Atılımlar yeni atılımlarla tamamlanmalı ve derinleştirilmelidir. Tüm bunları saptayan İGD Merkez Yürütme Kurulu'nun politikası son GYK toplantısında onaylanmış, Kasım ayı «atılım ayı» olarak belirlenmiştir.

Geleneksel 10-17 Kasım Gençlik ve Öğrenci Haftası bu ayın içinde önemli bir yer tutmaktadır. Fakat Kasım ayı içerisinde öngörülen etkinlikler bu haftanın sınırlarını aşmakta ve daha geniş boyutlara ulaşmaktadır. İşçi sınıfının savaş yolunda örgütsel gelişmeyi güçlendirmek için ileri!» ana belgisi altında 4 Kasım — 2 Aralık günleri arasında, ilerici gençlik hareketinin toplumsal yaşamdaki yerini ve rolünü güçlendiren çeşitli etkinlikler yer almaktadır.

Kasım ayı etkinliklerinin geniş bir programını gazetemiz sayfalarında bulacaksınız.

Kasım ayı etkinlikleri neye yöneliktir? Ana amaç nedir? **Ana amaç,** ilerici gençlik hareketinin ve. onun savaşkan örgütü İGD'nin çok yönlü olarak güçlendirilmesidir. Çünkü, ilerici gençlik hareketi ve İGD, bugün demokrasi savaşımının ayrılmaz parçası, demokrasi savaşımının başını çeken işçi sınıfının en büyük destekçisidir. Öte yandan, gençlik hareketinin daha ileri konumlara ulaştırılmasında İGD, belirleyici bir rol oynamaktadır. İGD dışındaki tüm gençlik örgütleri, sağ ve «sol» oportünizmin batağında çırpınmakta, eylemsizlik ve serüvencilik burgacında kıvranmaktadır. Gerilemekte, bölünmekte ve parçalanmaktadır. Gençlik hareketinin burjuvazinin, sağ ve «sol» oportünizmin saldırılarına karşı korunması tarihsel görevi de İGD'nin omuzlarına yüklenmiştir. İGD, bu amaçla, mevcut gençlik örgütlerinin demokratik eylem birliğinin sağlanması, canlı, diri ve sağlam temellerde tutulması için ardıcıl çaba sarfediyor. Fakat tüm bunların yerine getirilmesi, İGD'nin güçlendirilmesine doğrudan bağlı bir sorundur. Ve bu güçlendirmeyi çok yönlü amaçların bir parçası ola-

gündemimizde olan görevlerdir. Ancak Kasım ayı içerisinde çalışmalarımıza hız vermek gerekir. Bu yönde yapılması gereken şey, öngörülen etkinliklere hazırlanmak konusunda örgüt birimlerinin yöneticilerin, aktivistlerin elleri kolları sıvamasıdır. Kasım ayı etkinliklerinin kendi koşullarına göre en yaratıcı biçimde, bulundukları birimlerde kendi konumlarını güçlendiren bir biçimde ele alınması, bu konuda önceden plan-program yapılması, somut hedefler konması, bu hedeflerin tüm üyelere açıklanması ve tüm üyelerin bu saptanan hedeflere ulaşmak için somut görevlerle donatılması çalışma süreci içerisinde görevlerin ne ölçüde yerine getirilip getirilmediğinin denetlenmesi; Kasım ayı etkinliklerinden yüzümüzün akı ile çıkabilmemiz için işte bizleri bekleyen görevler.

Ne yapmamız gerektiği ortada. Durmak yok. Hareket var! Bugüne değin gerçekleştirdiklerimizle yetinmek yok. Eylem var! Kazanacağımız bir dünya var. İlerici Yurtsever genç. Bugünü yarına bağla. Yarını sen kuracaksın. İleri demokratik Türkiye'nin sosyalist Türkiye'nin şafağının sökmesini istiyorsun. Bunun için yaşıyor, bunun için savaşıyorsun. Öyleyse göreve koş. Atıl ileri!

İLERİCİ YURTSEVER GENÇLİK

KASIM AYI ATILIM AYI OLSUN!

İlerici Gençler Derneği, militan üyeleri, sempatizanları Kasım ayı, etkinliklerine hazırlanıyorlar. Bu ayın etkinlikleri geniş kapsamlı, değişik gençlik kesimlerine, gençliğin çok yönlü sorunlarına, ilgi alanlarına eğilen bir programı içeriyor. Program 4 Kasım - 2 Aralık tarihleri arasında, «İşçi Sınıfının Savaş Yolunda Örgütsel Gelişmeyi Güçlendirmek İçin İleri» ana belgisi ile yürütülecek.

Program ana hatlarıyla şu zamanlamayı ve eylem günlerini içine alıyor:

4-10 Kasım: Öğrenci Gençlik Haftası

7 Kasım: Büyük Oktobr Devrimi Kutlamaları

10-17 Kasım: Gençlik ve Öğrenci Haftası (kapsamı içinde):

11 Kasım: Uluslararası Dayanışma Günü

12 Kasım: İşçi Gençlikle Dayanışma Günü

13 Kasım: Halktan yana Ulusal Demokratik Eğitim İçin Savaşım Günü

14 Kasım: Köylü Gençlikle Dayanışma Günü

15 Kasım: Ulusal Ezgi ve Ayrıcalığa calığa Karşı Savaş Günü

16 Kasım: Gençlik ve Spor Günü

17-20 Kasım: İYG ile Dayanışma Günleri

21-22 Kasım: Şehitlerimizi Anma Günleri

23-25 Kasım: Devrimci Tutuklularla Dayanışma Günleri

26 Kasım - 2 Aralık: Emekçi Gençlik Haftası.

Bu günler de değişik eylem türlerini, çalışmaları kapsıyor:

Uluslararası Dayanışma Günü: Ana belgisi; Dünya Gençliği ile Omuz Omuza! Eylem türleri; seminer, bildiri, konferans, gece, sergi, toplantı vb. KÖGEF ile birlikte yapılacak merkezi kutlama ise gece ve toplantıyı içeriyor.

İşçi Gençlikle Dayanışma Günü: Ana belgisi; Tekellere Karşı Toplu Savaşımda İşçi Gençler Görev Başında! Eylem türleri; gece, toplantı, fabrika ziyareti, bildiri. Öğretim üyeleri ve sendikalar ile işbirliğiyle gerçekleştirilecek olan merkezi kutlama bir geceyi içeriyor.

Halktan Yana Ulusal Demokratik Eğitim İçin Savaşım Günü: Ana belgisi; Eğitim Demokratikleştirilmeli, Öğrenciler ve Tüm Eğitim Emekçileri Yönetime Aktif Katılmalıdır. Eylem türleri; bildiri, seminer, okullarda forum, duvar gazeteleri, toplantı, merkezi kutlama ise, İLD, Öğretim üyeleri, TÖB-DER, TÜMAS, TÜMÖD işbirliğiyle gerçekleştirilecek bir paneli ve geceyi içeriyor.

Köylü Gençlikle Dayanışma Günü: Ana belgisi: Köylü Gençliğin Örgütlenme Savaşımı Güçlensin! Eylem türleri; köy gezileri, bildiri, toplantı. Merkezi kutlama **Köy-Koop, Köy-Der** ve sendikaların işbirliğiyle gerçekleştirilecek bir paneli içeriyor.

Ulusal Ezgi ve Ayrıcalığa Karşı Savaş Günü: Ana belgisi; Ulusal Ezgiye ve Ayrıcalığa Karşı Savaş. Eylem türleri: bildiri, seminer, duvar gazetesi, toplantı. Merkezi kutlama, Kürt demokrat örgütlerin işbirliğiyle gerçekleştirilecek, salon toplantıları, konferans ve geceyi kapsıyor.

Gençlik ve Spor Günü: Ana belgisi; Spor alanındaki şirketleşmeye, aldatmacaya ve sömürüye karşı örgütlenmeyi yükseltelim!

Eylem türleri; halk koşuları, bisiklet koşusu, halk olimpiyatları, çeşitli sportif etkinlikler, Moskova Olimpiyatlarının tanıtılması, ilgili bir sergi düzenlenmesi. Bu eylemler Amatör Sporcular Derneği ile ortaklaşa gerçekleştirilecek.

İYG ile Dayanışma Günleri: Ana belgisi: «İYG'yi Güçlendirmek İçin İleri! Gazetemizin diğer sayfalarında bununla ilgili eylemler ve çalışmalar üzerine ayrıntılı bilgi bulabilirsiniz.

Şehitlerimizi Anma Günleri: Ana belgisi; Şehitlerimiz Savaş Yolumuzu Aydınlatıyor! Eylem türleri; mezar ziyaretleri, toplantılar, aile ziyaretleri, bağış kampanyası, şehit arkadaşların resimlerinin büyütülüp, bölgelere ve ailelere göre çoğaltılması, mezarların yapılması, isimlerinin yansıtılması, çeşitli yerlere isimlerinin konulması, merkezi bir ilan ve merkezi bir basın toplantısı.

Devrimci Tutuklularla Dayanışma Günleri: Ana belgisi; Tüm Politik Tutuklulara Özgürlük Eylem türleri arkadaşlarımızın olduğu hapishaneleri toplu ziyaret, tutuklu arkadaşlarımızın ailelerini ziyaret ve bağış kampanyası. Hapishanedeki yaşam koşullarının, işkencelerin, baskıların basına yansıtılması, hapishanelerde politik şenlikler, tutuklu arkadaşların avukat ve benzeri diğer öznel sorunlarının giderilmesi vs.

Emekçi Gençlik Haftası: Ana belgisi; İşçi Gençlik Günü'nün belgisi yani, Tekellere Karşı Toplu Savaşımda İşçi Gençler Görev Başında! Eylem türleri: fabrika ziyareti, imece çalışmaları, grev ziyaretleri, yakın köyler arası dayanışma toplantıları, sportif karşılaşmalar, Köy-Der, Köy-Koop gibi örgütleri, sendikaları ziyaret.

(Baştarafı Orta Sayfada)

Ancak daha almak zorunda olduğumuz çok yol var. Örgütlendiğimiz iş sayısını hızla artırmalıyız. Bu konuda kesin hedefler koymalıyız. Aynı biçimde üye sayımızı da genişletmeliyiz. Özellikle işçi gençlik arasında ve meslek liselerindeki konumlarımızı daha da güçlendirmeliyiz.

Örgütlenmemizin gelişmesinde ve yaygınlaşmasında elde edeceğimiz başarılar, iç örgütlenmemizin sağlamlaşmasına, kollektif yönetim ve işbölümüne göre çalışma ilkelerinin titizlikle uygulanmasına sıkıca bağlıdır. Bu açıdan merkezle bölgeler arasındaki ilişkilerin daha da güçlenmesi, bölge sekreterlerinin çalışmalarında tüm örgüt normalarına daha sıkı uymaları önem taşıyor. İki yönlü iletişim mekanizmalarının eksiksiz işletilmesi yukarıdan aşağıya sıkı denetleme planlı çalışma ve tabanın görüş ve önerilerine daha çok önem verme gibi, örgütsel yapımızın gelişkinlik düzeyiyle ilgili tüm bu kural ve ilkeleri titizlikle korumalı ve canlı biçimde uygulamalıyız.

İdeolojik çalışma ve ideolojik savaşım tüm diğer çalışmalarımız arasında özel bir önem taşıyor. Henüz sınıf savaşımına yeni adım atmış genç yığınların eğitilmesi işçi sınıfının biliminin ve politikasının onlara iyice kavratılması noktasında yeni adımlar atmalıyız.

Sağ ve «sol» oportünizme ve bunların yarattığı tehlikelere karşı savaşımın gençlik açısından taşıdığı önemi biliyoruz. Sınıf savaşımının her alanında gençler var; ama onların deyimsizliği, yeterince eğitilmediği de açıktır. Sağ ve «sol» oportünizmi gençliğin bu yapısından her zaman yararlanmak istemiştir.

Son zamanlarda, yurtdışında işçi sınıfı hareketinin belgilerine, görüşlerine sahip çıkarmış gibi görünerek, onu çarpıtan, işçi sınıfının ideolojik ve örgütsel birliğine dolaylı saldırılardan dolaysız saldırılara geçen bir grubun yıkıcı, bozguncu çabalarına dikkati çekmek gerekiyor. İşçi sınıfına ve onun yolunda yürüyen güçlere karşı başlatılan bu çok yönlü saldırıya karşı kesin tavrımızı belirliyoruz. İşçi sınıfının savaşımı içinde boyvermiş, her bakımdan ona sıkıca bağlı olan ilerici gençlik onunla birlikte bu saldırıyı da boşa çıkaracak, ideolojik ve örgütsel bütünlüğünü her türlü oportünizme karşı korumasını bilecektir.

Nitekim, Ankara'da yurt dışındaki bu grubun uzantısı olarak ortaya çıkan ve ODTÜ olaylarıyla maskeleri düşen küçük bir çevrenin, İGD içinde hizipçi, grupçu bir girişimi başlatma denemeleri, ilerici gençliğin bilinçli, kararlı tutumuyla boşa çıkarılmış ve yalıtlanmıştır. ODTÜ'nün açılışında, gerici çevrelerin tezgâhlanmak istedikleri karşı-devrimci oyunlara karşı yapılması gereken haklı bir protesto için yanlış bir çıkış noktası seçenler pratikte ulusal nihilizme sürüklenmiş, gençliğin eylem birliğine sırt çevirmişlerdir. Bununla da kalmayarak, ilerici gençlik tabanında bu yanlış eylemin propagandasına girişmiş, örgütsel disiplini hiçe sayarak çabalarını bölücü, hizipçi, bir çizgiye kaydırmışlardır. Ama ODTÜ olayları, sorunun belirleyici noktası değildir. Sorunun belirleyici noktası, bu bir avuç unsurun, genelde işçi sınıfına ve onun yolunda yürüyenlere karşı başlattıkları saldırılardır.

İdeolojik ve örgütsel birliğimizin korunması ve savunulmasında hiçbir zaman ödüncü bir politika izlemeyeceğiz. Nereden gelirse gelsin, sağ ya da «sol» her türlü oportünizme karşı, bunların ilerici gençlik içindeki bozguncu girişimlerine karşı uzlaşmaz, ilkeli ve kesin bir tavır içinde olacağız. Ankara olayları konusunda alınan tavır bunun açık bir göstergesi sayılmalıdır. İlerici gençlik hareketini bölmeyi, parçalamayı deneyenler yanılırlar. Ve pratikte işçi sınıfına ters konumlara sürüklenmekten kendilerini kurtaramazlar.

Örgütsel alanda güçlenme, ideolojik çalışmanın düzeyini daha da yükseltme, her alanda ileri adımlar atma uğraşımızı yeni temellerde, yeni biçimlerde sürdürmeliyiz. Tüm Kasım ayını (10-17 Kasım Haftası dahil olmak üzere) yeni bir atılım dönemi yapma düşüncesindeyiz. Bu atılım ayını, propaganda ve ajitasyondan örgütlenmeye, gençliğin eylem birliğinden işçi sınıfı ve ulusal demokratik güçlerle dayanışmaya, gençlik sorunlarının araştırılmasından kültürel çalışmalara kadar her alanda geniş, yaratıcı bir program temelinde örgütsel aktivitemizin arttığı gençlik yığınlarını daha çok uzandığımız bir ay yapmak için hazırlıklara hemen başlamalıyız.

Sınıf savaşımı hızlı bir süreçle gelişiyor. İlerici gençlik geride değil, en önde olmalıdır. İlerici gençliğin yaratıcılığı, özverisi, atılganlığı ileri demokratik devrim savaşımında büyük bir önem taşıyor. Bu bilinçle, bu kararlılıkla yeni atılımlar gerçekleştirmek zorundayız.

Şehitlerimiz sizleri yeni atılımlarda yaşatacağız!

Faşist terör can almaya devam ediyor. 3 İlerici genç daha öldürüldü. 27 Eylül günü saat 21.00 sıralarında Küçükçekmece Alpaslan caddesindeki Anadolu kahvesi maskeli üç kişi tarafından tarandı. İGD üyesi Hacı Aras, kahvecinin oğlu Ercan Ertürk ve işçi Mustafa Van olay yerinde öldüler.

Onlar yaşamlarını halkımızın bağımsızlık, özgürlük ve sosyalizm savaşımına adamışlardı. Tüm uğraşları, «ekmek, gül ve özgürlük günleri» için, insanlarının özgür ve mutlu yaşayacağı bir Türkiye içindi. İşte bunun için kıydı eli kanlı katiller onlara. Kıydıkları gibi ilerici gençliğin sayısız genç savaşçılarına. Kıydılar ki, ilerici gençlik savaşımından geri adım atsın, yılsın diye.

Bilmiyorlar mı savaş yolunda düşen her yiğit ilerici gencin yerini yüzlerce, binlerce yılmaz ve korkmaz gencin aldığını? Biliyorlar. Onun için gericilerin, faşistlerin, maocu katillerin gözlerini daha bir kan bürüyor, daha bir saldırgan oluyorlar. Ama boşuna, çırpınıyorlar böyle. İlerici gençler yılsaydı, bu kadar arkadaşım ölümüyle çoktan yılardı. Ama yılmayacaktır.

Tersine, arkadaşlarımızın ölümü sınıf kinimizi daha da biliyor, bizleri daha uzlaşmaz, daha kararlı savaşçılar yapıyor. «Döğüşenler ölenlerin tutmaz yasını» diyerek yeni atılımlara doğru yürüyoruz. Şehit arkadaşlarımızın savaş anılarını yeni atılımlarda, ilerici gençliğin güçlenen savaşımında yaşatmaya söz veriyoruz.

Biz ilerici yurtsever gençler, faşistlerin, gericilerin, maocuların tersine, geleceğe güvenle bakıyoruz. Gelecek bizim için boş bir söz değildir. Gelecekte, onların uğrunda ölesiye savaş verdikleri güneşli Türkiye'de, Hacı'ların, Mustafa'ların, Ercan'ların ve daha nice şehit arkadaşımızın anıtlarını dikeceğiz sıra sıra, boy boy. Savaş anılarını müzelerde bayraklaştıracağız. Türkiye ilerici gençliği onları sonsuza dek unutmayacaktır.

ERCAN ERTÜRK

HACI ARAS

MUSTAFA VAN

İŞÇİ SINIFININ BAĞIMSIZ POLİTİKASI NEDİR ?

Her seçim dönemi yaklaşırken, işçi sınıfının adına hareket ettiklerini söyleyen bazı çevrelerce, işçi sınıfının politik bağımsızlığı konusunda büyük bir yaygara koparılır. Öyleki, «oy isteme», «işçi sınıfının bağımsız politikası» gibi sorunlarda kavram kargaşalığına yol açılır, bu kavramlar onların dilinde anlamlarını yitirmeye başlarlar. Kimileri kalkar, seçimleri boykot eder, bununla işçi sınıfının politik bağımsızlığını koruduğunu söyler. Kendisini sandalye hülyasına kaptırmış bir diğerleri ise, «işçi sınıfının bağımsız politikası savunmak bana oy vermekle olur» diye basbas bağırırlar. Her ikisi ne göre seçimlerde başkasının desteklenmesi olanaksızdır. Dışarıdan bunların yaygaraları na bakan bir kişi, işçi sınıfının politik bağımsızlığının yalnız seçimlerde gündeme geldiğini, boykot veya «oy istemek» ile özdeş olduğunu sanır.

Oysa gerçekte durum nedir? Bir kere, sınıfsal bağımsızlık işçi sınıfının Marksçı-Leninci partisinde politik, ideolojik, örgütsel bir liğini kurmasıyla gerçekleşir. İşçi sınıfı bu birliğini herzaman savunur, ideolojik ilkelerden kesinlikle taviz vermez, ideolojik arılığını ve örgütsel birliği korur. Seçimlerde «oy isteme» ya da «başkasını destekleme» sorunu ise somut politik ekonomik, toplumsal koşullarla ilgilidir. İşçi sınıfının bağımsız politikasını seçimlerdeki tavır sorunu ile özdeşleştirmek, devrimci uzlaşmalarla işçi sınıfının bağımsız politikasını karşı karşıya getiren «sol» sekter bir anlayıştır; bu, aynı zamanda, işçi sınıfının bağımsız politikasını «seçimlerde oy isteme» ve parlamentoya girme düzeyine indirgediğinden uzlaşmacı, sağ bir anlayıştır.

Lenin, «Bizim için önemli olan parlamentodaki sandalye sayısı değildir; biz milletvekilliği peşinde koşmuyoruz ve bu konuda taviz veririz» demiştir. Buradan çıkartılacak sonuç seçimlerde işçi sınıfının çıkarları doğrultusunda belirli tavizler verilebileceği, başka adayların veya partilerin desteklenebileceğidir. Ama komünistler, politik eylem özgürlüğünü herzaman korurlar seçimlerde temel olarak baş düşmanı yenilgiye uğratmak, Marksizm-Leninizm ilkelerini, parti politikasını yığınlara ulaştırmak yolunda çalışırlar.

Sınıf savaşımı içerisinde devrimci uzlaşmalar olacaktır; kaçınılmazdır. Ama «sol» oportünistleri bu sorun pek ilgilendirmez. Çünkü «hiç uzlaşma yok» diyerek onlar, Leninizmin ABC'sini bilmediklerini kendi ağızlarından itiraf etmektedirler. Bu konu sağ oportünistleri de pek ilgilendirmez. Çünkü, onlar uzlaşmaların devrimcisine değil, reformisti ne kendilerini çoktan kaptırmışlardır. Evet, uzlaşmalar olabilir. Ama bir şartla: işçi sınıfının çıkarları doğrultusunda olacak ve son aşamada işçi sınıfı hareketinin güçlenmesini beraberinde getirecekse. Bu şart olmadan varılan hiçbir uzlaşma devrimci değildir, olamaz!

ULUSAL NİHİLİZM

Küçük - Burjuvazinin, daha çok -burjuva aydın kesimlerin kapitalizme, emperyalizme karşı tepkileri; işçi sınıfının kapitalizme, kapitalist sömürü ve baskıya son verme, sosyalist toplumu kurma savaşımına bağlanmamışsa kolaylıkla sağ ve 'sol, konumlara savrulabiliyor. Maddi temelini kapitalizmden, küçük-burjuvazinin sınıfsal konumundan alan, işçi sınıfının bilimsel sosyalist öğretisine ters görüşlerden birisi de nihilizm'dir. Nihilizm'in sözlük anlamı mutlak inkârcılıktır. Bir dünya görüşü olarak nihilizm ise: Tüm ideallerin, değerlerin, gelişme yasalarının, olumlu çabaların tamamen reddedildiği, hiç bir ilke, görüş ve yasallık tanımayan görüşe verilen addır. Küçük-burjuvazinin dar görüşlülüğünün, kısırlığının içine hapsolmanın somut bir örneği olan nihilizm, küçük-burjuvazinin çaresizliğinin bir ürünüdür. Nihilizm bir olumsuzlamadır. Ama diyalektik olmayan bir olumsuzlama. Diyalektik olumsuzlamanın olumsuzlaması yasasından nasibini almayan, toplumsal gelişmenin nesnel yasalarını hiçe sayan bir olumsuzlama...

Nihilist davranışlar ve eğilimler kendilerini çok çeşitli biçimlerde gösterirler. Anarşizm, ulusal ve uluslararası nihilizm vb. gibi. Her biri ayrı ayrı ama aynı ölçüde işçi sınıfının bilimsel sosyalist öğretisine yabancı olan, işçi sınıfının konumlarına zarar veren nihilist davranış ve eğilimlerden ulusal nihilizm yazımızın konusunu oluşturuyor. Nedir ulusal nihilizm?

Ulusal Nihilizm: Ulusların gerçek varlığının, nesnel bir olgu olduğu gerçeğinin üzerinden atlamaktır. Ulusların, kendilerine özgü ulusal karekterleriyle- tarih, coğrafya, iklim ve en başta da üretim ilişkileri- koşullanan yaşam biçimlerinin, kültürlerinin, ulusal özelliklerinin, ulusal onur ve gurur duygularının, ulusal değerlerinin hiçe sayılmasıdır. Ulusal nihilizmin proleterya enternasyonalizmi ilkeleri ile hiç bir ilişkisi yoktur. Çünkü, ulusal nihilizm ulusal görevlerin, ulusal özelliklerin üzerinden atlamaktır. Proletarya Enternasyonalizmi ilkeleri: «İşçi sınıfı hareketinin ulusal görevleri ile uluslararası görevleri arasındaki ilişki sorununa doğru bir çözüm getirmenin güvenilir bir kılavuzudur.» (SSCB Bilimler Akademisi, Lenincilik ve İşçi Sınıfının Uluslararası Devrimci Hareketi, s.519, Konuk Yayınları)

Ancak ulusal nihilizmin her zaman kendini, ulusal özelliklerin, ulusal değerlerin tümden yadsınması biçiminde göstermesini beklememek gerekir. Ulusal Nihilizm değişik görüşler içerisinde bir eğilim olarak ortaya çıkabilir. Ulusal Nihilizm bütün yönleriyle görülmeyebilir. Enternasyonalizm adına, enternasyonalizm ve yurtseverlik arasındaki diyalektik bağı karşı karşıya getirmek biçimindeki eğilimlere rastlamak mümkündür. Troçkizm'de ulusal nihilizm tüm yönleriyle mevcuttur. Troçkist ideoloji, kozmopolit bir

nı tümden yadsır. Ama Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi'nden sonra ortaya çıkan proletkült akımı daha farklı bir yapıdaydı. Proletkült'ün ulusal nihilizmi kendisini özellikle kültür alanında gösteriyordu. Proletkült akımına bağlı olan sanatçılar geçmiş kültür değerlerini tamamen yadsıyarak, soyut, temeli olmayan bir «proletar kültürü» yaratmak istiyorlardı. Kuşkusuz onların bu görüşleri temelde «sol»cu görüşlerinden kaynaklanıyordu. Fakat ulusal nihilizmin tüm yönlerini taşımıyordu. Örnekleri çoğaltmak mümkün. Söylemek istediğimiz o ki, ulusal nihilizm kendisini bir eğilim olarak gösterebilir. Fakat bu eğilim üzerinde ısrar edilirse varacağı nokta tüm yönleriyle ulusal nihilizmdir. Konumuzla pek ilgisi yok ama bir başka örneği maoizmden verebiliriz. Maoculuk işçi sınıfı hareketinde bir sapma olarak çıkmıştır ancak bugün ulaştığı aşama emperyalizmin militan savunuculuğudur

Kuşkusuz bu tür eğilimleri eleştirirken küçük-burjuva milliyetçi bir konuma düşmemek gerekir. Halkın bir deyişiyle «kaş yaparken göz çıkarmamak» gerekir. Milliyetçiliğin tüm biçimleri bizlere yabancıdır. Dimitrov Komünist Enternasyonalin 7. Kongresinde okuduğu Yürütme Kurulu Raporunda bu noktaya dikkati çekiyor, şöyle diyordu: «Biz Komünistler her ne çeşitten olursa olsun burjuva milliyetçiliğinin uzlaşmaz ilkeli düşmanlarıyız! Fakat biz ulusal nihilizme taraftar değiliz ve asla bu sıfatla hareket etmememiz gerekir. İşçiler ve tüm emekçileri proletarya enternasyonalizmi anlayışı ile eğitme ve yetiştirme görevi her komünist partisinin temel görevlerinden biridir. Fakat, bunun, kendilerine geniş emekçi kitlelerin bütün ulusal duygularına hakaret etme olanağını verdiğini ve hatta kendilerini buna zorunlu kıldığını düşünenler, gerçek bolşevizmden uzaktırlar; Lenin'in ulusal meseleyle ilgili biliminden hiç birşey anlamamışlardır.» (Seçme Eserler, c.1.s.255, Temel Yayınları)

Dimitrov'un bu sözleri milliyetçiliğe karşı uzlaşmaz bolşevik tutumu sergilemekle sınırlı değildir. Ulusal duygulara, ulusal değerlere Leninist bir yaklaşımdır. Lenin yıllarca önce konunun önemine değinmiş, ulusal duygulara, ulusal değerlere Marksist bir yaklaşım getirmiştir. Yıllarca önce Lenin «Ulusal gurur duygusu bize, biz bilinçli Büyük-Rus proleterlerine, yabancı mıdır?» diye soruyor ve kendi sorusunu şöyle yanıtlıyordu: «Elbetteki hayır! Biz dilimizi ve vatanımızı severiz; biz kendi emekçi yığınlarımızı (yani, bizim nüfusumuzun onda dokuzunu) demokratların ve sosyalistlerin bilinç düzeyine yükseltmek için elimizden gelen her şeyi yaparız. Güzel yurdumuzun, çarın kasaplarının, soylularının ve kapitalistlerinin elinden çektiği zorbalıkları, ezgileri ve sıkıntıları görmek ve duymak bizim için çok acıdır. Biz, Radişçev'i, Desembiristleri, 1870-1880 soyundan gelen devrimcileri, kitlenin güçlü devrimci partisini 1905 yılında yaratmış olan Büyük-Rus işçi sınıfını, demokrasiyi benimsetme ve, papazın ve büyük toprak sahibinin boyunduruğunu kırmaya başlamış olan Büyük Rus mujidini kendi içinden yetiştirmiş olan Büyük-Ruslar'ın, kendimizin, bu zorbalıklara karşı göstermiş olduğumuz dirençten gurur duyuyoruz. (...) Yüreklerimiz ulusal gurur duygusuyla doludur, ve bu nedenle, biz özellikle (toprak soylularının mujikleri Macaristan'ın, Polonya'nın, İran ve Çin'in özgürlüğünü boğmak için savaşa sürdükleri) köleci geçmişimizden nefret ediyoruz ve kapitalistlerin yardım ettiği bu aynı toprak sahipleri, Polonya ve Ukrayna'yı boğazlamak, İran ve Çin'deki demokratik hareketi ezmek, bizim Büyük-Rus ulusal vakarımız için bizi bir savaşa sürdüğü zaman kölece olan bu günümüzden nefret ediyoruz. (...) Ve biz Büyük-Rus işçileri, ulusal gurur duygusuyla dolu olarak, ne olursa olsun, özgür ve bağımsız, demokratik, Cumhuriyetçi ve gururlu komşularıyla ilişkilerini - büyük bir ulusu böylesine alçaltan - feodal ayrıcalıklar ilkesi üzerinde değil, insanı eşitlik ilkesi üzerinde temellendirecek olan bir Büyük - Rusya istiyoruz.» (V.İ.Lenin, Ulusal Politika ve Proletarya Enternasyonalizmi, s.111-112-113-114, Ürün Yayınları)

Komünistler soruna Lenin'in bu çözümlemeleri ışığında yaklaşıyorlar. Köleci, sömürücü ilişkilerin devamına hizmet eden, bu ilişkileri haklı gösteren, emekçi kitlelerin sınıf savaşımına bilinçli olarak katılmalarını güçleştiren ulusal yargıları değerleri yadsıyorlar. Emekçi halkın sömürüye, baskıya karşı savaşımını, direncini, kahramanlığını dile getiren ulusal değerlere sahip çıkıyorlar. Bu değerlerin daha ileri, sosyalist değerlere dönüşmesi, aktarılması için savaşımı veriyorlar. Her türlü ulusal baskıya karşı çıkıyorlar. Birçok ulustan oluşan devletlerde ezen ulusun kendi değerlerini ezilen uluslara, zorla, zorbalıkla kabul ettirmeye çalışmasına karşı çıkıyorlar. Ezilen ulusların ileriye açık ulusal değerlerine saygı duyuyorlar.

Komünistlerin soruna böylesi yaklaşımı diyalektikte olumsuzlamanın olumsuzlaması yasasında temellenmiştir. Olumsuzlamanın olumsuzlaması yasasının özünde basitten karmaşığa, alttan üste gelişimi sergileyen, kendinden önceki tüm gelişmeleri yadsımayan, iyiyi, yeniyi koruyan, geliştiren ve ilerleten olumlu bir olumsuzlamadır. Bu yasa çerçevesinde, ulusal değerler ve ulusal kültüre yaklaşımımızda, toplumsal ilerleme açısından geleceğe en açık, geliştirilebilir, değiştirilebilir ve sosyalist değerlere aktarılabilir değerleri benimseyebiliriz noktası çıkış noktamızdır demektir.

Ulusal nihilizme karşı ardıcıl bir savaşım sürdüren komünistler, ulusal nihilizm duygularına karşı da aynı ardıcıl savaşımı yürütürler. Özünde ulusal darlık, ulusal bencillik duygularını kapsayan ve işçi sınıfı hareketini ulusallaştırmayı amaçlayan uluslararası nihilizm ulusal nihilizmle aynı ölçüde Marksizm-Leninizm'e yabancıdır. Milliyetçiliğin, burjuvazinin değirmenine su akıtmanın bir biçimidir. Sonuç olarak diyebiliriz ki, ulusal ve uluslararası nihilizme karşı savaşım ayrılmaz bir bütündür. Ve bu görevi başarıyla yerine getirmenin yolu proletarya enternasyonalizmi ilkelerine sıkı sıkıya sarılmaktır. Enternasyonalizm ve yurtseverlik arasındaki diyalektik ba

7 KASIM'IN 62 YILDÖNÜMÜNDE

BÜYÜK OKTOBR'IN DAVASINA BAĞLILIK

Dünya tarihinde, önemi ulusal sınırları aşmış, insanlığın gelişiminde bir dönüm noktası oluşturan; tüm ülkelerde ve bütün ilerici insanlar tarafından kutlanan büyük olaylar vardır. Kasım ayı içerisinde bu tarihsel olaylardan en büyüğü ve önemlisi Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi'nin 62. yılı kutlanacak.

Bugün başta Sovyetler Birliği olmak üzere sosyalist ülkeler halkları ve bütün ilerici insanlık Oktobr Devriminin 62. yıldönümünü kutlamaya hazırlanıyor. Her yıldönümünde olduğu gibi devrimin 62. yılını kutlama şenliklerinin görkemliliği ve coşkusu için üstün bir çaba harcanıyor. Bütün bu çabalar anlaşılır bir şeydir, doğaldır. Çünkü Lenin'in önderliğinde Rusya proletaryasının 62 yıl önceki şanlı devrimci utkusu yepyeni bir çağ açıyor, dünya çapında kapitalizmden sosyalizme geçişin başlangıcını muştuluyordu. İnsanlık tarihi böylesine önemli bir olaya tanık olmamıştır. Dünya tarihinde hiçbir olay Oktobr Devrimi kadar dünyanın yazgısına güçlü etkide bulunmamış, insanlık için böylesine köklü değişimlere yolaçmamıştır. Oktobr Devrimi'nin tarihsel, uluslararası önemi burada yatıyor. O'nun ölümsüzlüğü, zihinlerden silinmemesi bundandır.

Oktobr'ın her yıldönümü O'nun anlamını, dünyanın yazgısına yaptığı etkinin gücünü görmek için yeni bir olanaktır. Bundan da önemlisi, bu yıldönümlerinin Oktobr'ın fikirlerini, ilkelerini ve deneyimlerini daha iyi kavramak ve özümsemek, Oktobr'ın davasına daha sıkı sarılmak için olanaklar yaratmasıdır. Bu, aynı zamanda Oktobr'ın ölümsüzlüğünü, Leninizmin tümüyle canlılığını koruduğunu ve halkların savaşımına esin kaynağı olduğunu göstermek; Sovyetler Birliği'nin utku ve başarılarla dolu yolunu ve reel sosyalizmin kazanımlarını belirtmek demektir. Leninizmin karşıtları Oktobr Devrimi'nin tarihsel önemini yadsımak, Leninizmi Rusya sınırları içerisine hapsetmek ve artık eskidiğini kanıtlamak, Sovyetler Birliğini ve varolan sosyalizmi karalamak için çok çalıştılar, çalışıyorlar. Bunun için Oktobr Devrimi'ni kutlamanın bir diğer yanı, burjuva ideolojisine, her türlü revizyonizme karşı ideolojik savaşımın yükseltilmesi olmalıdır.

Oktobr'ın devrimci ruhunu, fikirlerini herzaman yükseklerde dalgalandırmak, deneyimlerini yaratıcılıkla özümsemek bizim devrimci görevimizdir. Unutulmamalıdır ki, Oktobr devriminin fikirlerini, deney ve ilkelerini benimsemek yalnızca bir görev değil, aynı zamanda sosyalizm savaşımında doğru yolu bulabilmenin, başarıya ulaşmanın zorunlu bir koşuludur.

Bu görevin yerine getirilmesi, deneyim hazinesini zenginleştirir, ideolojik formasyonunu güçlendirir, gençlik hareketinin önüne açınımlar

ÖZGÜR ALMAN GENÇLİĞİ ADC'NİN 30. KURULUŞ YILDÖNÜMÜNÜ KUTLUYOR

"Herşey sosyalist vatan için"

REEL SOSYALİZM VE GENÇLİK

Alman Demokratik Cumhuriyeti 30. kuruluş yıldönümünü kutluyor. Hitler faşizminin getirdiği yıkımdan, acılardan geleceğin sınıfsız toplumuna adım atıldığı bu 30 yıl, reel sosyalizmin canlı, somut, yaşayan kazanımlarının 30 yılıdır.

NASIL KURULDU

ADC'nin temelleri, işçi sınıfının birliği, ulusal demokratik, anti-faşist güçlerin cephe birliği ile atıldı. Bu birliğin kurulması sürecinde Almanya Komünist Partisi ve Sosyal Demokratik Partinin birleşerek Almanya Sosyalist Birlik Partisini oluşturmaları ve faşizmin acı derslerini değerlendiren diğer partilerle Anti-faşist Partiler Blokunu oluşturmaları yakıcı bir önem taşıyordu. Bu blok temelinde savaş suçlularının cezalandırılması, baş suçlu tekellerin gücünün kırılması, militarizmin temel dayanaklarından büyük toprak beylerinin topraklarının emekçi köylülere verilmesi, eğitimde burjuva ayrıcalığına son verilmesi, faşist devlet aygıtının ortadan kaldırılarak demokratik bir devlet aygıtının kurulması gibi uygulamalar ve demokratik dönüşümler sosyalizme kapıyı araladı. Demokratik Almanya'nın sosyalist toplumu kurmasını olanaklı kılan bir olguya daha değinmek gerek: Kendi savaş yaralarını sarmak zorunda olmasına rağmen Sovyetler Birliği'nin esirgemediği çok yönlü yardımlar... Lenin'in ülkesi, açlıktan kıvranan Alman halkına ilk ekmek uzatan, sanayi için ilk petrol ve çelik veren veya demokratik ve insancıl içerikli ders kitaplarını ilk gönderen ülke oldu ADC ancak Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelerin etkin çabaları sonucu uluslararası gericiliğin ekonomik ve diplomatik ambargosunu kırabildi, varlığını kanıtladı.

ADC'NİN SOMUT BAŞARILARI

Bugün ADC dünyanın önde gelen 10 sanayileşmiş ülkesi arasında yer alıyor. 1979'un bir aylık üretim hacmi 1949 yılının toplam üretim hacminden büyüktür. 30 yılda ulusal gelir yaklaşık 8 kat artmıştır. 1979 yılının yatırımı 1949-56 döneminin yatırımından daha büyüktür.

Ülkenin ekonomik gelişmesine koşut olarak emekçi halkın yaşam yüzeyi de sürekli büyümüştür. İnsanlar geleceklerine güvenle bakarlar. Çünkü, çalışma ve eğitim, dinlenme, kadınların eşitliği, ekonomik ve toplumsal yaşama, yönetsel işlere katılma ücretsiz sağlık bakımı ve benzeri bütün temel haklar yaşama geçirilmiş, günlük bir uygulama durumuna gelmiştir. Bu 30 yılda çalışanların aylıkları ortalama 290'dan 956 Marka yükselmiştir. Buna karşın 20 yıldan bu yana temel ihtiyaç maddelerinin, taşıma ve kira fiyatlarında hiçbir artış olmamıştır. Bırakalım rakamlar konuşsun; 6.4 milyon ev halkından 5 milyonunun çamaşır makinesi, 5,5 milyonunun televizyonu, hemen hemen hepsinin buzdolabı, 2.1 milyonunun özel arabası vardır.

ÖZGÜR ALMAN GENÇLİĞİ ÇOK-YÖNLÜ HAKLARLA GELECEĞİ KURUYOR

ADC'de genç insanlar ve örgütleri Özgür Alman Gençliği (FDJ) yaşamın her alanında etkin bir rol oynar. FDJ bugün 27 bin birimde örgütlenmiş 2,1 milyondan fazla üyeye sahiptir. Her dört üyesinden biri seçilmiş bir örgüt komitesinde veya diğer bir organda görevlidir. Merkez Konseyi 15'i aşkın gazete ve dergi çıkarır. Bunların içinde en önemlisi 1 milyondan fazla tirajıyla günlük Genç Dünya'dır.

FDJ, genç insanları komünizm kuruluşu davasına bağlı, kendilerini sosyalist toplumun pekişmesine adamış, Marksist-Leninist ruhta eğitmede ASBP'ne yardımcı olmayı en önde gelen görevi sayar. Bu boş bir söz değildir. Gerçekler bunun kanıtıdır. Bugün Partinin üye ve aday üyelerinin yaklaşık yüzde 55'i gençlik örgütünde çalışan 25 yaşın altında genç insanlardır. FDJ'nin 100 binden fazla aktif üyesi, özellikle genç işçiler, 9. Kongre'nin hazırlık aşamalarında Parti saflarına katılmıştır.

FDJ'nin gençliğin Marksist Leninist eğitimi için oluşturduğu 75 bin gençlik grubu 1.6 milyon genç insanı kapsıyor. Bu gruplarda gençler Partinin 9. kongre kararlarını ve günümüzde kendilerini bekleyen görevleri tartışırlar. FDJ'nin toplantılarında, forumlarında, panellerinde Parti ve Hükümet yetkilileri değişik konularda gençlerin sorularını yanıtlarlar. Anti-faşist direniş savaşçıları, emektar Parti üyeleri, toplantılarda gençlerle biraraya gelerek genç kuşağın sosyalist ruhta yetiştirilmesine yardımcı olurlar.

FDJ, 1,8 milyon okulluyu saflarında toplayan Ernst Thelmann Piyonerleri çocuk örgütünün çalışmalarını da yönlendirir. Okul çevresiyle, ebeveynlerle, çalışan halkla yakın işbirliği içinde Piyonerleri ve diğer okulluları işçi sınıfının büyük önderi Ernst Thelmann örneğini izlemeye ve sınıf bilinçli sosyalistler olmaya özendirir.

Demokratik Almanya, özel bir Gençlik Yasası olan az sayıda ülkelerden biridir.

ASBP'nin önerisi üzerine FDJ'nin hazırladığı yasa tasarısı 1973'de halk tartışmasına sunuldu. 5,3 milyon ADC yurttaşı tartışmalara katıldı. 5 ay süren ulus çapında tartışmadan sonra Halk Odası taslağı 28 Ocak 1974'de yasalaştırdı. Gençlik Yasası, ADC'nin, ASBP'nin gençliğe gösterdiği özenin somut bir kanıtı olarak genç insanların sosyalist demokrasinin ilerletilmesindeki katkılarının bir ürünüdür.

ADC'de seçme ve seçilme yaşı 18'dir. FDJ parlamentoda genç insanların yararını gözeten 40 kişilik bir gruba sahiptir. Ülkede 18-25 yaş arasında toplam 29.755 halk vekili vardır. Bölge meclislerinin yüzde 15,5'ini, ilçe meclislerinin yüzde 21,7'sini, köy konseylerinin yüzde 14,5'ini genç insanlar oluşturuyor.

FDJ'nin ve gençliğin ekonomik ve kültürel etkinlikleri de sözedilmeden geçilemez. FDJ günümüzde üç büyük projede çalışmalarını sürdürüyor. Bunlar, FDJ Berlin Girişimi -başkenti geliştirme programı- Havelland mey ve yetiştirme Kompleksi ve Orenburg'dan Sibiryaya uzanan «Dostluk» petrol boru hattının ülke içi bölümünün inşası. 1976 yılında gençlere girişkenliklerini, yaratıcılıklarını ve bilgilerini gösterebilme olanağı sağlayan 83 bin gençlik projesi yürütüldü. Genç gönüllü çalışma ekiplerinin önemi de büyüyor. Bu ekiplerin sayısı günümüzde 320 bin üyeyle 28 bine yükselmiştir. Ekonomik yaşama damgasını vuran bir önemli hareket de Genç Yenilikçiler Sergisidir. Bu hareketin amacı üretimi daha da rasyonalleştirmek, üretim araçlarını yetkinleştirmektir. Bunun sonucu olarak 1976'da 100 binden fazla buluş ve öneri uygulamaya konulmuştur.

ADC genç insanların boş zamanlarını kültürel, sportif ve turistik faaliyetlerle geçirebilmeleri için geniş olanaklara sahiptir. 209 kültür evi ve 4 bin gençlik kulübü bu amaçla genç insanların hizmetindedir. 1971'den bu yana kırsal alanda bin yeni gençlik klübü açılmıştır.

FDJ son olarak 1-3 Haziran 1979'da «Tüm sevgimizi, bilgimizi ve tüm eylemlerimizi sosyalist anayurdumuza, ADC'ye adıyoruz» belgisiyle ulusal gençlik festivali düzenledi. Festival eşine az rastlanılır görkemde oldu. Ülkenin birçok yerinden gelen 1 milyona yakın FDJ üyesi festival eylemlerine ve çalışmalarına katıldı. Festivalde «ADC'nin 30 yılına FDJ'nin katkısı» yarışmasını kazanan örgüt birimlerine üzerinde Ernst Thelmann ve Wilhelm Pieck'in portrelerini taşıyan bayraklar hediye edildi. FDJ'nin dünya gençliğinin uluslararası dayanışmasına gösterdiği büyük katkı bir kez daha sergilendi. Şili, Vietnam, Filistin ve benzeri halklarla dayanışma gösterileri yapıldı. Dayanışma merkezinde dayanışma fonuna yaklaşık 70 bin Mark toplandı.

ADC'nin ve özel olarak gençliğin 30 yıl gibi kısa denilebilecek bir zamanda elde ettiği büyük başarılar, sömürünün egemen olduğu her ülkede olduğu gibi ülkemizde de genç insanları savaşımlarında esinlendiriyor, güç kaynağı oluyor.

YAŞASIN ALMAN DEMOKRATİK CUMHURİYETİ!
YAŞASIN ALMAN SOSYALİST BİRLİK PARTİSİ!
YAŞASIN FDJ!

İGD'NİN MESAJI

İGD Genel Başkanı Ahmet Muhtar Sökücü D.A.C.'nin 30. kuruluş yıldönümü dolayısıyla FDJ'a bir kutlama mesajı göndermiştir. Mesajdan bir bölümü veriyoruz:

«Değerli yoldaşlar,

Türkiye ilerici gençliği adına, D.A.C.'nin 30. yıldönümü dolayısıyla, büyük öğretmenimiz Karl Marks'ın kendi ülkesinde onun yüce ideallerini yaşama geçiren özgür Alman gençliğine bir kez daha en sıcak dayanışma selamlarımızı iletiriz. (...) Hiç kuşku yok ki, ülkenizde devrimin utkusu, ve yaşamın tüm alanlarındaki sosyalist kuruculukta şanlı bir yol izleyen D.A.C.'nin kuruluşu ve gelişimi onmilyonlarca anti-nazi, anti-faşist, barış şehitleri için başlıbaşına yüce bir anıt oluşturmaktadır. (Tüm bu başarılar) (...) anti-faşist partizanların, Sovyet halkının ve Kızıl Ordunun kanlarının, çektiklerinin boşuna olmadığını gösteriyor ve onların yüce davasını tanıtlıyor. (...) Türkiye ...gençliğinin emperyalizme, tekellere ve faşizme karşı, kendi hakları ve demokrasi, ulusal bağımsızlık, barış ve sosyalizm için savaşta, esinlendirilmesinde gelişmiş sosyalizm kuruculuğundaki D.A.C.'nin başarılarından ve FDJ ile İGD arasındaki kardeşçe ilişkilerin yetkin bir örnek oluşturmasından duyduğumuz hoşnutluğu bir kez daha belirtiriz (...)»

YİNE DOSTLUK RÜZGARLARI ESİYOR EGE'DE

5. KNE - ODİĞİTİS FESTİVALİ YAPILDI FESTİVALE İGD ÜYESİ BİR GENÇ DE KATILDI

Yunanistan Komünist Gençliği Atina-Peristeri'de görkemli bir eylemle 5. KNE-ODİGİTİS Festivali'ni gerçekleştirdi. Katılanlar 1 milyonu aştı. Festival etkinliklerinin renkliliği, çeşitliliği ve yaratıcılığı öncekileri bir basamak daha aşıyordu. Konserler, çocuk bahçeleri, spor etkinlikleri, Yunanistan devrimci hareketinin değişik aşamalarına ayrılan köşeler, KNE ve ODİGİTİS'in özel tanıtma pavyonları ve dünya gençliğinin savaşımının, değişik ülkelerdeki durumun yansıtıldığı alan... Sovyetler Birliği ve Leninci Konsomol ilgi ile izleniyor. Yunanistan gençliği Vietnam'la, Şili'yle, Nikaragua'yla dayanışmalarına somut biçimler kazandırıyorlar. Dünyanın dört bir ucundan kopup gelen gençlik temsilcilerini ilgi ile karşılıyor, kucaklaşıyor, hediyeler veriyor, soru yağmuruna tutuyorlar. **Yunanistan, Kıbrıs ve Türkiye halklarının anti-emperyalist dayanışma köşesi.** Bir büyük kalabalık da buraya toplanıyor. Özellikle Türkiye'ye ayrılmış tanıtına köşesine. Türkçe konusan göcmenler **önce kendi sorusunu çevirmesi için rehberi sıkıştıranlar.** Herkesteki heyecan Yunanistan ve Türkiye halkı, işçi sınıfı ve gençlik hareketleri arasındaki sarsılmaz dostluk ve dayanışma bağlarını simgeliyor. Sonra ardı arkası kesilmeyen bir soru tufanı geliyor. Türkiye'ye ve gençlik hareketine ilgi böylesine büyük.

«Kıbrıs, Filistin ve Türkiye Halkları ile Dayanışma Toplantısı». **İGD** üyesi bir gencin konuşacağı anonsu gür alkışlar arasında eriyor. «Selam sizlere!.. selam sizlere, Ege'nin öbür yakasından, Türkiye ilerici gençliği ve barışsever halkının yüzbinlerinden.» Konuşma dakikalar süren bir alkış tufanı arasında noktalanıyor: «Hiç kimse bu dostluğu bozamayacaktır! Hiç kimse bizleri ortak davamızda birleşmekten alıkoyamayacaktır.» Toplantı yerinden Festivalin kapanış bölümüne geçmek el sıkışmalar, adres vermeler, kucaklaş**malardan sonra olabiliyor ancak KNE Sekreteri Spires Halvatzis ve** YKP Genel sekreteri Flokaris'in konuşmasıyla Festivâl doruğuna **ulaşıyor.** Yunanistan Komünist Gençliği gençlik hakları için, ulusal bağımsızlık, barış ve sosyalizme açılan halk demokrasisi için verdiği savaşımda yeni yeni başarılara doğru yolalıyor...

YAŞASIN, ODİGİTİS FESTİVALİ!

YAŞASIN, YUNANİSTAN VE TÜRKİYE HALKLARI ARASINDAKİ BARIŞ, DOSTLUK, DAYANIŞMA!

CHE GUEVARA:

«O BİR KARTALDI!»

9 Ekim'de, tüm dünyada genç insanların kalplerini fetheden, savaşımlarında büyük bir güç kaynağı olan bir büyük devrimcinin öldürülüşünün 12. yıldönümünü yaşıyoruz: **Ernesto Che Guevara.**

Çok şey söylendi Che üzerine. Dostları, düşmanları ve «sahte dostları» tarafından. Emperyalizm ve sözcüleri Che'yi salt bir «serüven arayıcısı» olarak tanıtmaya çok çalıştı. «Sahte dostları», goşistler, troçkistler, maocular Che'nin görüşlerini kalkan yapmaya, saygınlığını sömürmeye çok çabaladı. Ne ki, Che'nin bir simgesi durumuna geldiği Küba devriminin sosyalist açınımı maskeleri bir bir düşürdü. Bunlar bugün Küba devrimine, **Che'nin silah arkadaşlarına açıktan saldırıyorlar.**

Bu büyük devrimcinin yaşamı, savaşımı bir gerçeğe ışık tutar. Her devrimcinin, komünistin savaş yolu düz bir çizgi izlemez. Kimilerinin yolu, küçük veya büyük yanılgıları, gerilemeli- ilerlemeli bir çizgiyi içerir. Devrimci savaşımın ve devrimin seyri, açtığı yollar, değişik aşamalarındaki değişik nesnel olguları her devrimciye doğru biçimde yansımayabilir. Che'nin durumu da budur.

Bu gerçek, bizzat Che'nin yaşamı ve savaşımı «sol» akımların Che üzerine görüşlerini ve «umutlarını» çürütür nitelliktedir. «Sol» akımlar Che'yi «silah elde bir devrim arayıcısı» olarak göstermeye çalışarak serüvenci ve işçi sınıfı hareketine ters eylemlerine haklılık kazandırmaya çalıştılar. Halbuki O, tarım reformunun yöneticisi, sanayi bakanı, ulusal banka müdürü olarak, köklü dönüşümlerin gerçekleştirilmesinde, devrimin sosyalist raylara oturtulmasında yadsınamaz büyüklükte bir rol oynamıştır. O, vargücüyle anti-komünizme karşı savaşmış, barış için de yanyana yaşama politikasının savunucusu olmuş. Küba-Sovyet dostluğunun pekişmesine önemli katkılarda bulunmuştur. 1960'da Sovyetler Birliği gezisi sırasında Sendika Evinde yaptığı konuşmasında, «Küba egemen bir devlet olarak vardır, çünkü ABD tarafından hazırlanan askeri saldırı Sovyetler Birliği tarafından verilen tarihsel ikazla engellenmiştir» diyor, Sovyet devletinin çok yönlü çıkar gözetmeyen yardımlarına büyük değer biçiyordu. Che «sol» akımların özellikle troçkistlerin serüvenci tavırlarına cephe almıştı. Bu güçlerin Karaibler bunalımı sırasında Guantanamo Üssü'ne saldırılması yolundaki görüşlerine açıktan karşı çıkmıştı.

Gelelim «acı son»a. Che 1964'te BM Genel Kurulu'nda, «... Kendimi başka birinden daha az bir Latin Amerikalı devrimci saymıyorum ve her an, ne zaman gerekli olursa, yaşamımı Latin Amerika ülkelerinden herhangi birinin özgürlüğü için vermeye hazırım» diyordu. Bu sözler Che'nin Bolivya seferinin ardındaki nedeni açıklar. Bu ne bir «serüven», ne de bir «intihar» anlayışıdır. Che Bolivya'ya, Latin Amerika'da emperyalizme karşı utkunun kaçınılmaz olduğu, kendisinin bu utkuya katkıda bulunabileceği ve bulunması gerektiğine sağlam bir inanç beslediği için gitti. Che belki bu inancını yaşamıyla ödedi, ama O'nun inancı yitmedi, bugün Nikaragua halkının utkusunda, Şili halkının kahraman anti-faşist savaşımında yaşıyor.

Dedik çok söz söylendi Che üzerine. Ama O'nun için herhalde Lenin'in Rosa Lüksemburg için söylediği şu sözlerden daha uygunu az bulunur: «... Bazen kartalların tavuklardan daha aşağılara indiği olur, ama tavuklar hiçbir zaman kartallar kadar yükseğe çıkamazlar... Hatalarına rağmen o bir kartaldı ve kartal olarak kalacaktır; ve yalnızca anısı bütün dünya komünistleri için daima değerli olmakla kalmayacak, fakat aynı zamanda bütün yapıtları ve öz yaşamı da... tüm dünyanın sayısız komünist kuşaklarının eğitimi için çok yararlı bir ders oluşturacaktır.» (Akt. Konsantin Zaradov, Le-

DDGF'nin yayın organı « Dünya Gençliği » Türkiye ilerici gençliğinin savaşımına geniş yer ayırdı

TÜRKİYE İLERİCİ GENÇLİĞİ EMPERYALİZME KARŞI SAVAŞIYOR

Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu'nun aylık yayın organı **«Dünya Gençliği»** (World Youth) 4. 1979 sayısında İGD Genel Başkanı A. Muhtar Sökücü'nün Aralık 1978'de, Budapeşte'de Federasyon'un merkez bürosunda yapılan Genişletilmiş Avrupa Komisyonu Toplantısı'nda yaptığı konuşmayı tam metin olarak yayınlamıştır. **Ayrıca 1 Mayıs'a ayrılan derginin kapağında, 1978 yılında İstanbul'da düzenlenen 1 Mayıs kutlamasında İGD'nin alana girişini gösteren bir fotoğrafa yer verilmiştir.**

Uluslararası alanda derin saygınlığıyla tanınan Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu'nun aylık yayın organı **«Dünya Gençliği»**nin, İGD'ye böylesine geniş bir yer ayırması rastlantı değildir. Bu olay, çok açık bir biçimde, ülkemizde yükselen ve güç kazanan anti-faşist savaşımın dünya demokratik kamuoyunun dikkat merkezinde olduğunu gösteriyor. Bu dikkat merkezinde odaklaşan bir nokta da, İGD'nin ve militan üyelerinin her zaman bu savaşımın ön saflarında olması, faşist kurşunlara göğüs germesi, sayısız genç yiğidini savaş alanlarında yitirmesi, yani sözün tam anlamıyla, Faşizme Geçit Vermeme savaşımında, etkin, yığınsal, kararlı çıkışlarıyla yenilmez olmalarıdır.

Bunun yanı sıra, İGD savaşımını hiçbir zaman ulusal sınırlar içine hapsetmemiş, kendisini dünya demokratik gençlik ve öğrenci hareketinin ayrılmaz bir bölümü, Türkiye'deki kolu olarak görmüştür. Bu bağışıklılık DDGF ve UÖB'ye üyeliğiyle yasalaşmıştır. Pratikte değişik ülke halkı ve gençliği ile yapılan dayanışma eylemlerinde, geniş gençlik yığınları arasında yaşıyor.

Her İGD üyesinin, İGD'liyim diyen her gencin bu olaydan onur ve gurur duymaya hakkı vardır. Bu bir abartma değildir. Çünkü bu olay doğrudan doğruya onların, örgütleri İGD'nin özverili sava-

Adana ve Güney-Doğu Anadolu «Pilot Bölge» mi?

Adana, faşist terörün biteviye hızlandığı kentlerin başında geliyor. Hemen hergün 2-3 ilerici, yurtsever, demokrat yurttaş öldürülüyor. Son iki ayda faşist saldırılar sonucu ölenlerin sayısı 40'ı buluyor. Son günlerde TİP kurucularından Ceyhun Can, Prof. Dr. Fikret Ünsal, 6 öğretmen ve Emniyet Müdürü Cevat Yurdakul'un öldürülmesiyle faşist terörün boyutları birdenbire genişledi. Fakat faşist terör Adana ile sınırlı değildi. Tüm Güney Doğu Anadolu bir yara gibi sürekli kanıyordu. Antep'te faşist cinayet serileri CHP yöneticilerini de içine alarak devam ediyordu. Urfa'da CHP'li Belediye başkanı faşist kurşunlar altında ölümden dönüyordu. İskenderun Hatay, Tarsus, Mersin vd. yerlerde faşist saldırıların ardı arkası kesilmiyordu.

Bu saldırılar ve terör sürerken MHP'nin bu saldırılardaki yeri ve rolü açısından da ilginç gelişmeler oluyordu. İlerici çevrelerin, demokrat eğilimli görevlilerin gayretiyle faşist örgütlenmenin bazı yanları açıklığa kavuşuyordu. 6 kişinin katili olduğu açıklanan Ferhat Tüysüz, Türk İntikam Tugayı TİT lideri Cengiz Ayhan MHP Güney-Doğu Anadolu bölge sorumlusu Tuncay Terekli'nin yakalanması, Tarsus'ta TİT örgütünün ortaya çıkarılması, MHP Adana il başkanının gözaltına alınması ve diğer birçok faşist militanın tutuklanması gelişmelerin bazılarıdır.

Neden Adana merkez seçilmiştir? Çünkü Adana, Güney Doğu'nun kilit şehri olduğu gibi, tüm Anadolu'nun da kilit şehirlerinden birisidir. Adana ekonomik, sosyal, politik özellikleriyle bölgede çekici ve etkileyici bir merkezdir. Emperyalizmin Ortadoğu'daki en büyük üssü «İncirlik» Adana'dadır. Gerici-faşist güçler, kapitalist ilişkilerin ilk geliştiği yerlerden biri olan Adana'da yıllardır bir örgütlenme yapısına ve deneyimine sahiptir. Adana'da denetimlerini arttırmakla, onlar ilerisi için birçok planları şimdiden hazırlıyorlar. Bu planın temelinde faşist MHP ve yan örgütlerinin Adana'da ve bölgedeki etkinliğinin arttırılması yatmaktadır. Nitekim bu planın uygulanması sonucu gerici-faşist çevreler yıllardır bu bölgede ve Adanada bir hayli adım atmışlardır ve faşist Türkeş'in ilk kez Adana'dan Meclise seçilerek gönderilmesi basit bir olay gibi ele alınmamalıdır. Bu gerici planların, faşist örgütlenmelerin arkasında holdingçi Sabancılar, kökü Osmanlılara kadar uzanan kanlı ve zalim büyük toprak ağaları ve çiftlik beyleri vardır.

Ama Adana'da ve bu bölgede bu planlara karşı duracak diri güçler de vardır. Adana işçi yatağıdır. İskenderun, Mersin, Tarsus ve Antep'te işçi sınıfı nicel ve nitel olarak büyüyor. Türkiye işçi sınıfının örgütlü politik hareketinin memleketi dal budak gibi saran kökleri, yarım asırdır, Adana ve çevresinde varlığını koruyor ve güçleniyor. İlerici, demokratik örgütler gelişiyor, serpiliyor. Onlar aralarındaki eylem birliğini pekiştirmenin yollarını döşüyorlar. 25 demokratik kuruluşun ve daha sonra 36 demokratik ve sendikal kuruluşun son olaylarla ilgili açıklaması bunun somut kanıtıdır. Görev, bu eylem birliğini daha da geliştirmektir ve bu konuda yaratıcı yöntemler bulmaktır. Fakat unutulmaması gereken temel bir nokta vardır. Adana ve Güney-Doğu, aynı zamanda yüz binlerce tarım işçisini ve emekçisini bağrında toplamaktadır. Bunları örgütlemek ve işçilerle tarım işçilerinin ve emekçilerinin tarihsel bağlaşıklığını sağlamak, eylem birliğini kalıcı ve sonuç alıcı bir aşamaya ulaştırabilir.

Türkiye'deki demokrasi savaşımına itici bir etki yapabilir. Böylelikle gerici-faşist güçlerin, Türkeş'lerin, Sabancıların, kan ve alınteri içen toprak ağalarının, çiftlik beylerinin planları bozulabilir. Adana ve Güney-Doğu Anadolu anti-faşist, anti-emperyalist savaşımın güçlü ve yıkılmaz kaleleri olabilir ve olacaktır. Bu doğrultuda burjuva reformizminin, CHP yöneticilerinin teslimiyetçi, faşistlerle bir masaya oturup «uzlaşma» politikasını demaske etmenin büyük önemi vardır. İşçiler, emekçiler önünde onların bu politikalarını mahkûm etmek ve CHP'nin tabanını eylem birliğine yakınlaştırmak, önümüzdeki dönemin başlıca görevleri arasındadır.

FAŞİST MHP'NİN GİREMEDİĞİ TEK İL OLAN :

Hakkari'de neler oluyor?

. Burjuvazi doğuda militarizmi daha da güçlendiriyor. İlericilere, demokratlara, sosyalistlere saldırıyor, uydurma bahanelerle göz altına alıyor, işkenceden geçiriyor.

Hakkari ve ilçelerindeki gelişmeler, değişik biçimlerle daha da arttırılan bu baskılara somut bir örnek oluşturuyor. Zorla asimilasyon politikası uygulanıyor, çeşitli provokasyonlar tezgâhlanıyor. Burjuvazi her yerde olduğu gibi bu yöremizde de, böylesi provokasyonlar için, «sol» maskesiyle örgütleyip kurdurduğu maocu provokasyon yuvası «gizli» (!) örgütleri kullanıyor. Halkı korkutmak için çok sayıda komando birliklerini bu bölgeye yığıyor. Hakkari bölgesi şimdi bir harp meydanı görünümünde. Komando birlikleri, sözde eğitim yapılıyor bahanesiyle, çarşı ve meydanlarda koşturuluyor, sloganlar attırılıyor. Dağ-taş şoven sloganlarla dolduruluyor. Atılan milliyetçi, şoven sloganlarla halka gözdağı verilmeye çalışılıyor.

Bilindiği gibi, işbirlikçi tekelci burjuvazinin vurucu gücü, faşist MHP'nin adımını bile atamadığı tek ildir Hakkari. Fakat faşist MHP'nin bu ilimize de girebilmesi için çoğun bir çaba harcanmaktadır. Bunun için, devlet kuruluşlarına faşist memurlar gönderiliyor, polis ve emniyet karakolları MHP'li polisler ve müdürlerle dolduruluyor. Bunlar, kimliklerini saklamaya bile gerek görmeden hem de cesaretle **«Kürtlere kan kusturacağız»** diyerek göreve başlıyorlar. Bunların eliyle ilçelerde ve köylerde provokasyonlara girişiliyor. Örneğin Şemdinli ilçesinde dağa yazılan «Ne mutlu Türküm diyene» yazısı daha sonra «Ne mutlu Kürdüm Diyene» olarak değiştirildi. Olay bahane edilerek ilçe halkı üzerindeki baskılar yoğunlaştırıldı. Birçok yerde aramalar yapıldı. Komando birlikleri çarşı içine çıkarılıp **«Kahrolsun Kürtler, Burayı Kürtlere Mezar Edeceğiz»** gibi tehditlerle ilçe halkı korkutulmaya çalışıldı.

Bu tür kışkırtmalar sürekli geliştiriliyor. Sözde «silah ihbarları» bahane edilerek köylere baskınlar düzenleniyor. Yine Şemdinli'nin Gure köyüne «ihbar var» yalanıyla baskın düzenlendi. Evler altüst edilerek arandı. Birşey bulunamayınca bir köylünün bahçesine tabanca bırakıldı. Bırakılan silah bulunarak (!) birçok köylü gözaltına alındı, sıkıyönetim mahkemesine sevkedildi. Mahkemeye götürülenler arasında küçük yaşta kız çocukları da bulunuyor. Türkçe bile bilmeyen çocuklar korkutularak bunlardan suçu belirli kişilerin üzerine atmaları isteniyor.

Kürt halkına yönelik böylesi baskı ve provokasyonlar, Hakkari'nin her tarafında yaygındır; günlük yaşamın bir parçası haline gelmiştir. Ama, şu gerçek bilinmelidir ki, burjuvazi Hakkari'de halkın uyanışını durduramıyor ve durduramıyacaktır. Her türlü işkence, baskı ve zulüm tüm Türkiye'de olduğu gibi, Hakkari'lileri de bilinçli ve çetin mücadeleden alıkoyamayacaktır. Türkiye işçi sınıfının savaşları emekçi köylüleri derinden etkiliyor. Emekçi köylüler, bütün gerici-faşist baskılara karşı ortak savaşımın zorunluluğunun bilincine varıyorlar. Gerçek kurtuluşun sosyalizme olduğunu görüyorlar. İleri demokratik devrime bağlanıyorlar.

HAKKARİ'DEN İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER

BU KİTABI OKUYUN !

Julio Travieso
Sanat Emeği Yayınları
168 sayfa, resimli.

sanat emeği yayınları

türkiyede ilk kez bir küba romanı — julio travieso

KURDU ÖLDÜRMEK İÇİN

Batista diktatörlüğüne karşı savaşan Küba gençliğinin yaşamından bir kesit.

Dağıtım Temel Dağıtım, Yerebatan cad Taşsavaklar sok. Beyoğlu Han No 5/2 Cağaloğlu - İSTANBUL

Günümüz Küba edebiyatının en genç temsilcilerinden biri olan yazar Julio Travieso Batista diktatörlüğüne karşı savaşmış, 1954 yılında ilk kez tutuklanarak 1958'e kadar diktatörlüğün zindanlarında kalmıştır. Romanının kahramanları ise, «26 Temmuz Hareketi» adlı illegal öğrenci örgütü içinde omuz omuza çarpıştığı genç militanlardır.

Yazar, romanında, savaşımın ne denli karmaşık ve güç koşullarda verildiğini açık yüreklilikle anlatıyor. Travieso'nun romanını okurken, devrim öncesi Küba'daki boğucu polis rejiminin atmosferini duyacak; kişisel sorunları, sevdaları, bunalımları, karmaşaları ile taptaze gençlikleri ve inançlarıyla akıl almaz işkenceler önünde yiğitçe direnen bir kuşağın, halkların özgürlüğü ve kurtuluşu uğruna verdikleri kavgayı sarsılarak izleyeceksiniz.

Sanat Emeği Yayınları'nın bu atılımı, romanın, Türkiye'de ilk kez yayımlanan bir Küba romanı olması ve Latin Amerika'nın ilk isyan bayrağı sosyalist Küba edebiyatının ülkemizde de tanıtılması açısından daha büyük bir önem kazanmaktadır.

MALATYA : FAŞİSTLER YENİ KIRIMLAR PEŞİNDE

Malatya, külün altındaki köz görünümünde. Faşist katiller kentte ellerini kollarını sallaya sallaya dolaşıyorlar. Bunlardan biri de Hamit Akyüz, yani 16 Mart faşist kırımının elebaşısı. Halktan yoğun olarak gelen şikayetlere rağmen Hekimhan'da serbestçe dolaşıyor. Hamit Akyüz'ün yanı sıra, CHP Gençlik Kolları Başkanı Yüksel Mazmanoglu'nu öldürdükten sonra sıkıyönetim tarafından 15 gün göz altına alınan ve sonuçta serbest bırakılan faşistler de dolaşıyor Malatya'da. CHP çevrelerinden gelen söylentiye göre Mazmanoglu'nun katilleri kimi çevrelerin araya girmesiyle serbest bırakılmışlardır.

Malatya'da yeni kırımlar peşinde koşanlar uygun bir ortam saglamak için elden gelen her çılgınlığı yapıyorlar. Hekimhan ilçesinde ilericilerin «MHP, ÜGD Kapatılsın» Kampanyası»yla ilgili bildiri dağıtmalarından bir gün sonra MHP ilçe binası bombalandı. Olayın faşist terörün yoğunlaştırılması için bir gerekçe niteliği taşıması ve ilerici gençliğe yükletilmek istenmesi ne amaçlandığını gösteriyor.

Bugün Malatya'da yeni yeni «Malatya Olayları» yaratılmak istendiği yolundaki söylentiler oldukça yaygındır. Halk tedirginlik içinde yaşıyor. Böylesi açık bir tehlikeye karşın Dev-Sol ve Dev-Yol taraftarları eylem ve güç birliğine yanaşmıyorlar. Anti-faşist güçlerin birliği yönündeki sorumluluklarını yerine getirmiyorlar. Bu tavırlarıyla tehlikenin büyümesinde, faşist katillerin serbestçe dolaşıp saldırılarını yoğunlaştırmalarına ve böylece isteseler de istemeseler de yeni kitle kırımları peşinde koşanların ekmeğine yag sürüyorlar, Ama, ilerici yurtsever gençler buna rağmen eylem birligi yolundan vazgeçmiyorlar ve vazgeçmeyeceklerdir.

KAVGA SESLERİ...KAVGA SESLERİ...KAVGA SESL

İLERİCİ GENÇLİK ŞANLI 16 EYLÜL GELENEĞİNİ YAŞATIYOR

Şanlı 16 Eylül DGM Direnişi'nin 3. yıldönümü coşkuyla kutlandı. İşçi sınıfımız, ilerici demokratik güçler, «16-23 Eylül» günlerini DGM direnişi'ni anma haftası olarak kutladılar.

DGM direnişi'nin 3. yılını kutlama çalışmaları önceden saptanan bir ortak program çerçevesinde yürütüldü. İlerici yurtsever gençler, bu çalışmalara aktif olarak katıldılar. İGD şubelerinde DGM Direnişi üzerine toplantılar düzenlendi. Fabrikalara gidildi. Bildiriler dağıtıldı. Çeşitli gösteriler yapıldı.

İlerici gençlik, bu kutlamalar süresince, Profilo direnişi sırasında şehit düşen işçi sınıfının yigit savaşeri Yakup Keser'in anısını yükseklerde dalgalandırdı. Yakup Keser mezarı başında yapılan bir toplantı ile anıldı. İlerici gençler, Yakup Keser'in şehit düştüğü Profilo çevresinde bildiriler dağıttılar. Ayrıca Maden-İş 6. Bölge temsilciliği ziyaret edilerek, Bölge Temsilcisine İGD İstanbul Bölge Sekreterliği'nin hazırladığı Yakup Keser plaketini verdiler. 6. Bölge binasında yüzlerce işçinin ve ilerici gencin katıldığı bir toplantı düzenlendi. Toplantıda 6. Bölge Başkanı ve ilerici gençler, 16 Eylül'ün ve işçi-gençlik dayanışmasının önemi üzerine konuşmalar yaptılar.

16 Eylül Direnişi'nin savaş geleneklerini canlı tutan, yaşatan bu kutlamalar, aynı zamanda, tekellere karşı toplu savaşımın güçlü bir silahı oluyorlar. DGM Direnişi'nin ülküleri ve deneyimleri bugünde genç işçi sınıfı militanlarının, ilerici gençliğin savaş yolunu aydınlatıyor. İlerici gençlik, işçi sınıfının savaşlarıyla dayanışmasını daha da yükseltmek ve geliştirmek için vargücüyle savaşıyor. Tekellere karşı toplu savaşıma hazırlanan işçi sınıfını desteklemek, olanaklı olan her türlü dayanışmayı göstermek için daha şimdiden kolları sıvamış bulunuyor. DGM Direnişi'nin 3. yılını kutlama çalışmaları bunun en somut örneğidir.

İSTANBUL'DAN İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER

EDİRNE

İlerici gençliğe yönelik baskı ve saldırılar sürüyor. Öyle ki, yasal yayınların okunması ve taşınması bile gerek çesiz engelleniyor. 16.9.1979 pazar akşamı tekstil işçilerinin yoğun olduğu Kıyık semtinde bir kahveye baskın yapan polisler Ahmet Topgöz adlı bir ilerici işçiyi «Savaş Yolu» gazetesini okuduğu için dövdüler ve gözaltına aldılar. Olayın Demirel'in Edirne'ye gelmesinden bir gün önce meydana gelmesi kimin ne için uğraştığını gösteriyordu. Ne ki süregiden baskı ve saldırılar ilerici gençliğin savaşımını önliyemiyor. «Faşizme Karşı Savaşım Kampanyası» sürüyor. Son olarak ilerici gençler kentin en kalabalık caddesi olan Saraçlar Caddesinde «MHP, ÜGD Kapatılsın, Faşist Türkeş Tutuklansın, Demirel'den Hesap sorulsun» istemlerini taşıyan onbinlerce pulu havaya attılar. Halktan geniş ilgi ve sempati gördüler.

TRABZON

İlerici gençler 24.8.1979 günü ÜGD binasının önünde Türkeş'in maketini yaktılar. Gösteriden sonra faşistlerin provokasyon ortamı yaratma girişimleri boşa çıkarıldı. İki gün sonra, içlerinde Kahramanmaraş olaylarına katıldığını övüne övüne anlatan Hüseyin Avni Oguzhan'ın da içinde bulunduğu bir faşist grup Kızılağaç köyünde bir kahveyi tarayarak Halil Günay ve oğlu Hasan Günay'ı yaralayarak kaçtılar. Bu saldırılarıyla, ilerici gençliğin anti-faşist eylemlerinden ne denli korktuklarını belli ettiler.

BORNOVA

İlerici gençler şehrin en kalabalık kesimlerinden olan Gaziler caddesi ve Belediye önünde belediye otobüslerini durdurarak önlerine «UDC'de Birleş», «MHP, ÜGD Kapatılsın», «Faşist Türkeş Tutuklansın» yazılı pankartlar as-

tel civarında Türkeş'in maketini yakmışlardır.

BURHANİYE

1 Eylül Dünya Barış Günü kutlandı. Yeni evlenen bir çiftin düğünü çevredeki demokratik kitle örgütleri temsilcilerinin katılmasıyla bir kutlamaya dönüştürüldü. Bir konuşma yapan damat 1 Eylül'ün önemi üzerinde durdu ve bir de şiir okudu.

Düğünde halaylar çekildi, marşlar söylendi, «Barış, Dostluk, Dayanışma», «Faşizme Geçit Yok» belgileri yankılandı.

TARSUS

İlerici Gençler Derneği Yenice Şubesi açıldı. Açılış gecesi, Dünya Barış Gününün kutlanmasını da içine aldı. Şube başkanı Hüseyin Yıldırım'ın konuşmasından sonra geceye gelen kutlama mesajları okundu. Şubenin folklor koro ve pandomim ekipleri gösteriler yaptılar.

BURSA

10.8.1979 Cuma günü akşamı ilerici gençler halkın en kalabalık olduğu PTT önünde yolu trafiğe kapayarak Türkeş'in gamalı haçlı ve üç hilâlli maketlerini yaktılar. «MHP, ÜGD Kapatılsın», «Katil Türkeş» belgilerini haykırdılar. Daha sonra Postane önündeki demirlere «MHP, ÜGD Kapatılsın» yazılı bir pankart astılar. Gösteri halk tarafından ilgiyle izlendi ve yerel basında geniş bir yankı buldu.

BATMAN

10 Mayıs 1979 günü polisler İGD Batman Şubesi Başkanı Şerif Bayram, İGD üye si Zekeriya Kılıç'ı gerekçesiz olarak alıp götürüyorlar. Bu sırada tam da polisin istediği bir olay meydana getirilir. Bir polis kurşunlanır. Polis suçu Şerif Bayram ve arkadaşına kabul ettirmek için ne gelirse yapar. Günlerce işkenceden geçirir. Ne ki suçu kabul ettiremezler. Diyarbakır tutukevine götürürler. Daha sonra yakalanan Apocular polisi kendilerinin kurşunladıklarını açık açık itiraf ederler. Böylelikle iplerinin karanlık çevrelerin ellerinde olduğunu kendileri açıklamış olurlar.

Buna karşılık İGD Şube Başkanı ve üyesi hâlâ mahkeme yüzü görmeden tutuklu durumundadırlar.

SİİRT

Faşizme Karşı Savaşım Kampanyası'nın Siirt'te yogun eylemlerle sürdürülmesinden sonra polis, üzerinde Türkeş'in maketinin yakılmasını simgeleyen resimler bulduğu gerekçesiyle İGD ve İLD üyesi 8 kişiyi tutuklar. Tutuklananın üzerinden yaklaşık iki ay geçmesine karşın hâlâ mahkemeye çıkarılmadan hapishanede bulunuyorlar.

YORUM

Batman ve Siirt'te gelişen bu anti-demokratik uygulamalar; Sıkıyönetim ilânından sonra Doğu da Kürt halkı üzerinde yoğunlaştırılan ulusal baskının bir parçasıdır. Genel anlamda Türkiye'nin herhangi bir yerinde uygulanan baskı ve terörün en katmerlisi Doğu'da Kürt halkı ve Kürt gençliği üzerinde uygulanmaktadır. İşkence, terör, tutuklama olayları artık günlük olaylardandır. Sıkıyönetim gö revlileri alıkıran başkesendir. Yasalar, özellikle Doğu'da uygulanmamak için çıkarılmıştır sanki. Amaç nedir? Gerici-faşist güçler, Kürt halkının gelişen ulusal demokratik hareketini kanla, zulümle, terörle boğmak istiyorlar. «Bölücülük» teraneleri bu yüzdendir. İpleri kendi ellerinde olan Apo'cu provokasyon çetelerini bunun için kullanıyorlar. Ama onlar bu amaçlarına ulaşamayacaklar. Komünistlerin, sosyalistlerin, ilericilerin, Kürt demokratlarının gelişen eylem birliği, gerici - faşist, ırkçı - şovenist güç lerin ve onların uzantılarının önünde aşılmaz bir duvar gibi örülecektir!

Buna olan inancımız tamdır.

ZİLE

Gerici faşist güçlerin ülkenin dört bir yanında ilericilere, devrimcilere, demokratlara saldırıları hergün artarak sürüyor. Bir çok yerde Kahramanmaraş'a benzer olaylar çıkarılmak isteniyor.

17 Ağustosta benzeri bir olay Zile'de düzenlenmek istendi. İlerici gençlerin MHP da Türkeş'in maketini yakarak girişlikleri gösterilerden sonra faşistler ilericilerin oturduğu mahalleleri taradılar. Silahlı faşistler emniyet görevlileri tarafından yakalanmadılar.. Bundan cesaret alan faşistler bir camiyi bombaladılar. İlericilerin devam ettiği bir kahvehaneyi taradılar. Bununla da kalmayıp CHP'lilerin, ilericilerin oturduğu mahalleleri basarak önlerine geleni dövüyorlar.

Güvenlik kuvvetleri faşistlerin tüm eylemlerini gözardı ederken ilericileri tutukluyor. İlericilerin tutuklanmasını protesto etmek üzere sokağa dökülen kadınlardan oluşan bir kalabalığa jandarmalar saldırarak bir ilerici kadının yaralanmasına neden oldular. Zile'de gerici faşist güçlerin giriştiği provokasyon hareketlerine karşı uyanık olan ilericiler yeni Kahramanmaraş'ların oluşmasına izin vermeyecekler - dir.

BALIKESİR

«Faşizme Karşı Savaşım» Kampanyası» Balıkesir'de de geniş bir yankı buldu. İçlerinde İGD'nin de bulunduğu 8 demokratik örgüt temsilcileri 14 Ağustos'ta biraraya gelerek basına ortak bir açıklamada bulundular. Açıklamada, Balıkesir'de gelişen son olayların, TÖB-DER'in, MHP seçim yazım müşahidi tarafından kurşunlanması, Burhaniye'de CHP, TÖB-DER ve İGD binalarının tahrip edilmesi ve benzeri somut olaylar ele alınmakta, tabanının faşist kurşunlara hedef olması, binaların saldırıya uğramasına karşın CHP'nin MHP'yi aklama politikasında faşistlerle diyalogda çözüm aradığı, ancak çözümün MHP ve ÜGD'nin kapatılması olduğu belirtilmektedir. Kampanya çerçevesinde yapılan eylemler halk arasında derin bir ilgiyle karşılanmıştır. Faşistlerin yoğun olduğu Cumartesi pazarında ilerici yurtsever gençler «MHP, ÜGD Kapatılsın, Faşist Türkeş Tutuklansın» belgilerini haykı-

FİDEF'E KARŞI SALDIRILAR YOĞUNLAŞIYOR

Ağustos ayı içerisinde vitrinleri kırılarak, kapılarına faşist amblemlerin yapıldığı FİDEF üyesi Göppingen İşçi Birliği'ne, bulundugu binadan çıkışı verilmiştir. Birlik, Uluslararası Anti-faşist Komiteyi oluşturarak çevredeki tüm uluslara, mensup anti-faşistleri bir çatı altında topladığından dolayı olay rastlantı olmamıştır. Bina sahibine yapılan bir baskı sonucu olduğu sanılan bu olaya tepkiler de büyümektedir.

SDAJ (Almanya Sosyalist İşçi Gençlik Derneği) Göppingen şubesi ve diğer demokratik örgütler FİDEF'in yanında olduklarını açıklamışlardır.

Öte yandan maocu faşistler Stutart İşçi Birliği lokaline saldırarak bir üyeyi yaralamışlardır. Belirildiğine göre eli bıçakla gelen maocu faşistler dernek içerisinde bulunanların sayıca, umduklarından fazla olması ne-

DDGF ve

POLİTİKA GAZETESİ, SAVAŞ YOLU GAZETESİ, SANAT EMEĞİ DERGİSİ, ÜRÜN SOSYALİST DERGİ, BİLİM-TEKNİK-POLİTİKA DERGİSİ, KADINLARIN SESİ DERGİSİ, KONUK YAYINLARI, İGD, İLD, YENİ HABER-İŞ SENDİKASI, TÜM HAS-İŞ SENDİKASI, HABER-DER, ÇIRAK-DER, KÖY-DER

YARIŞMAMIZA ÖZEL ÖDÜLLER KOYDULAR!

Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu (DDGF) gazetemize gönderdiği bir mesajla, 3. İYG Sanat ve Kültür Yarışması'nı içtenlikle desteklediğini ve bu dayanışmasının bir ifadesi olarak özel ödüller koyduğunu açıkladı.

Uluslararası çapta, ilerici gençliğin çeşitli ülkelerdeki örgütlerinin ortak federasyonu olan DDGF"nin bu kararının önemi büyüktür. Bu karar Türkiye ilerici gençliğinin anti-faşist savaşımına ve O'nun dili, sesi, kulağı olan İYG'nin bu savaşımdaki yerine DDGF'nin biçtiği büyük değerin de bir kanıtıdır. İYG burjuvazinin, gençliği sanat ve kültürden uzak tutma çabalarının yanısıra, kültür ve sanatın önemini küçümseyen her türlü anlayışa karşıdır. Kültür ve sanat gençliğin savaşımının bir alanıdır. Bu alandaki boşluk, örgütsel ve ideolojik alanlarda da tutarsız, güçsüz bir savaşımı beraberinde getirir. Bunun için İYG gençlik örgütleri içinde sanat kollarının güçlendirilmesini, bu kolların ajitasyon ve propaganda niteliğinin arttırılmasını, devrimci eğitim içinde kültür ve sanat eğitiminin örgütlenmesini, estetik eğitime yer verilmesini istiyor. Geleneksel İYG Sanat ve Kültür yarışmaları bu istemlerin maddeleşmesidir. İşte DDGF'nin yarışmamıza özel ödüller koyması, yurt içinden çok sayıda demokratik örgüt ve kuruluşun yarışmamızı ödüllerle desteklemesinin önemi sesimizin ulusal ve uluslararası boyutlar kazanmış olmasından ileri gelmektedir.

Bunun yanısıra yurtiçinde de 14 demokratik kuruluş yarışmamıza özel ödüller koydular. Bu demokratik örgütler şunlardır: Politika Gazetesi, Savaş Yolu Gazetesi, Sanat Emeği Dergisi, Kadınların Sesi Dergisi, Konuk Yayınları, Bilim-Teknik-Politika Dergisi, Ürün Sosyalist Dergi, İGD, İLD, Tüm Has-İş Sendikası, Yeni Haber-İş Sendikası, Haber-Der, Çırak-Der, Köy-Der. Bu örgütler ve yayın organları yarışmamızın Türkiye ilerici gençliğinin kültürel savaşımına yaptığı katkıya büyük değer biçtiklerini, dayanışma içinde olduklarını gazetemize gönderdikleri mesajlarında belirttiler.

3. İYG SANAT VE KÜLTÜR YARIŞMASI SEÇİCİ KURULU BELİRLENDİ

3. İYG Sanat ve Kültür Yarışması'nın 5 dalında ödül kazanan yapıtları belirleyecek olan seçici kurul saptandı. Seçici kurulda şu adlar yer almaktadır:

— Fotoğrafçılık Dalında Seçici Kurul:
1 — İsa Çelik (fotoğraf Sanatçısı)
2 — İbrahim Akyürek (İFSAK)
3 — Hilmi Etikan (Maden-İş Foto-Film Merkezi)
4 — Sarkis Baharoğlu (İGD Fotoğrafçılık Kolu)
5 — Yener Oruç (Amatör Fotoğrafçı)

— Şiir ve Anı Dallarında Seçici Kurul:
1 — Ataol Behramoğlu (TYS Genel Sekreteri)
2 — İsmail Uyaroğlu (Şair ve yazar)
3 — Refik Durbaş (Şair)
4 — İYG
5 — Yelda Tuncer (İGD Merkez Sanat Bürosu)

— Karikatür Dalında Seçici Kurul:
1 — Engin Ergönültaş (Mikrop Dergisi)
2 — Sarkis Paçacı (Mikrop Dergisi)
3 — Ercan Akyol (Çivi Dergisi)
4 — Canol Kocagöz (Karikatürcüler Derneği Üyesi)

— Duvar Gazetesi Dalında Seçici Kurul:
İlerici Yurtsever Gençlik Gazetesi

Gazetemiz ödüllerin seçiminde titizlikle durarak, kalıcı manevi yönden doyurucu olmalarına özen göstermiştir. Demokratik kuruluş, örgüt ve yayın organları ödüllerini kendileri saptamışlardır. DDGF'nin ödülünün biçimi konusunda ise daha sonra, gazetemiz tarafından açıklamada bulunulacaktır. İlerici Yurtsever Gençlik Gazetesi ise anı, şiir, karikatür, fotoğrafçılık ve duvar gazetesi dallarında 1., 2., 3. gelenleri 1.lik, 2.lik, 3.lük plaketleri ile ödüllendirecektir. Ayrıca yarışmalara katılan tüm yarışmacılar gazetemize 1 yıllık abone yapılacaktır.

Gazetemiz tüm genç sanatçıları, ilerici yurtsever gençleri 3. İYG Sanat ve Kültür Yarışması'na çağırıyor. Yapıtlar en geç 25 Ekim 1979 tarihine kadar İYG P.K. 914 Sirkeci/İstanbul adresine gönderilmelidir.

katılmak görevdir!

Yarışmamıza her gün onlarca mektup geliyor. Yurdun dörtbin yanından ilerici gençler, genç sanatçılar yarışmamızın koşullarını veya kafalarına takılan çeşitli konuları daha da açmamızı istiyorlar. Karşılıklı yazışıyoruz. Bazı okurlarımız ise, yazıları ile bizleri böyle bir yarışma açmamızdan dolayı kutluyor, başarılar diliyorlar. Ankara - Altındağ'dan yazan bir okurumuz şöyle diyor: **«Burjuvazinin açtığı çeşitli yarışmalarla genç sanatçıları koşullandırdığı, kendi çıkarları doğrultusunda yönlendirdiği Türkiye'mizde çabanızın önemi daha bir önem kazanıyor. Ve genç sanatçılara bir fırsat olarak, burjuvazinin dünya görüşüne bu dalda da bir darbe vurma olanağı doğuruyor.»**

«Kutlarım çabanızı. Devrimci savaşımda burjuvaziye karşı değişik bir alanda, yeni bir cephe. Ve açılması zorunlu bir cephe. Dostça selamlar.» Gerçekten, kültürel alanın demokratikleştrilmesi, işçi sınıfının öncü partisinin savaşım hedefleri doğrultusunda ulusal bir kültür politikasının güdülmesi ve emperyalist kültüre karşı konulması savaşımında böylesi yarışmaların, çabaların önemi büyüktür. Fakat unutulmamalıdır ki en geniş katılımı sağlamak, bunun için çevremizdeki genç sanatçıları, ilerici yurtsever gençleri bu yarışmaya katmak, titizlikle çalışmak, böylesi yarışmaların başarısının baş koşuludur. Bu amaçla, tüm gücümüzle çalışmalıyız.

Bu yazımızda duvar gazetesi, anı ve karikatür üzerinde tekrar durmak istiyoruz.

Duvar gazeteleri birer propaganda ve bilgilendirme aracıdırlar. Bir anda çok sayıda insana seslenme özelliği, görsel niteliği duvar gazetelerini etkin bir propaganda aracı yapmaktadır. Birçok ülkede faşizme ve emperyalizme karşı verilen açık ve gizli savaşımda duvar gazetelerinden önemli ölçüde yararlanılmıştır. Ülkemizde de kullanımı yaygındır. Derneklerde hazırlanan bina içi duvar gazetelerinin yanısıra sokaklar için hazırlanan gazeteler kitleleri demokratik ve sosyalist istemler konusunda bilgilendiren yaygın propaganda araçları oldular.

Bilgilendirme ve progagandanın araçları olmaları, bilgilendirmenin ve propagandanın en önde gelen özelliklerinin bu gazetelerde ortak olarak yer almasını gerektirir. Duvar gazeteleri en canalıcı sorunları, en net biçimde kitlelere aktarabilmelidir.

Yarışmamızın anı dalına da özel bir önem vermekteyiz. Bu hergün anti-faşist savaşımda yanıbaşımızda düşen yiğit arkadaşlarımıza, onların sosyalizme olan sarsılmaz inançlarına ve örnek yaşamlarına duyduğumuz saygıdan, hayranlıktan ileri gelmektedir. Onları kavgamızda yaşatmak, yaşamlarından deneyler çıkarmak, genç savaşçılara bunları iletmek bizim için görevdir. Anı yarışmamızda biz, tüm anti-faşist savaşıma ait anıların yanısıra, özel olarak onların yiğit savaşım anılarını ortaya koymayı amaçlamaktayız. Her ilerici genç, böylesi binlerce anı ile doludur. Anısı olmayan yoktur. İşte görev bu anılarımızı, sanatsal bir nitelik kazandırarak maddeleştirmektir. Bunun için tüm ilerici genç sanatçılara, ilerici yurtsever gençlere sesleniyoruz: Onları savaşımınızda bayrak yapın! Sonsuza kadar dalgalansınlar! Yiğit, örnek yaşamlarını öğrenmek, öğretmek hepimizin görevidir. Bunu unutmayın! Anı yarışmamızın büyük önemi buradadır.

Karikatür güçlü, yaygın etkiye sahip bir sanat dalıdır. Ülkemiz inanılmayacak kadar çok sayıda genç karikatürcü yetiştiriyor. Hepsi güzel, aydınlık günler için fırçalarını kullanmaya can atan binlerce karikatürcü. Onlara uzanmak, onlara seslenmek önemlidir. Karikatürün ne olduğunu, ne olması gerektiğini açıklamak, yapıtlarını değerlendirmek, anti-faşist savaşıma katmak gerekir. İşte gazetemiz karikatür yarışmasını düzenlerken bu durumu göz önünde bulundurmuştur. Karikatürlerin değerlendirilmesinde mizah ögesinin ve çizginin birlikte gözönünde bulundurulacağını belirtmekte yarar görüyoruz.

Onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi • Sahibi Rıfat GÜLER • Sorumlu Yönetmen: Erhan TUSKAN • Yönetim Yeri: 899 Sokak Hisar İşhanı, No: 608 İZMİR • Yazışma Adresi: İYG PK. 914 Sirkeci - İSTANBUL • Abone: 6 Aylık 100 TL., 12 Aylık 200 TL., Yurtdışı iki katıdır • Dizgi - Baskı: Doğruluk Matbaası • Son Baskı Tarihi: 23 - 10 - 1979